

3 стор.

Зміни «Батьківщини»

Чому Олег Кіндер –
не голова?

8 стор.

Новий генконсул

У Брест приїхав
Анатолій Діденко

13 стор.

Вбивці дітей

Соцмережі змушують
до самогубства

16 стор.

Безстрашна

Після стрілянини –
в Венецію

№8 [1107]
23 лютого 2017 року

громадсько-політичний тижневик

ВОЛИНСЬКА газета

Передплатний
індекс: 33943

ціна:
передплатна – 3,75 грн.
уроздріб – 4,00 грн.

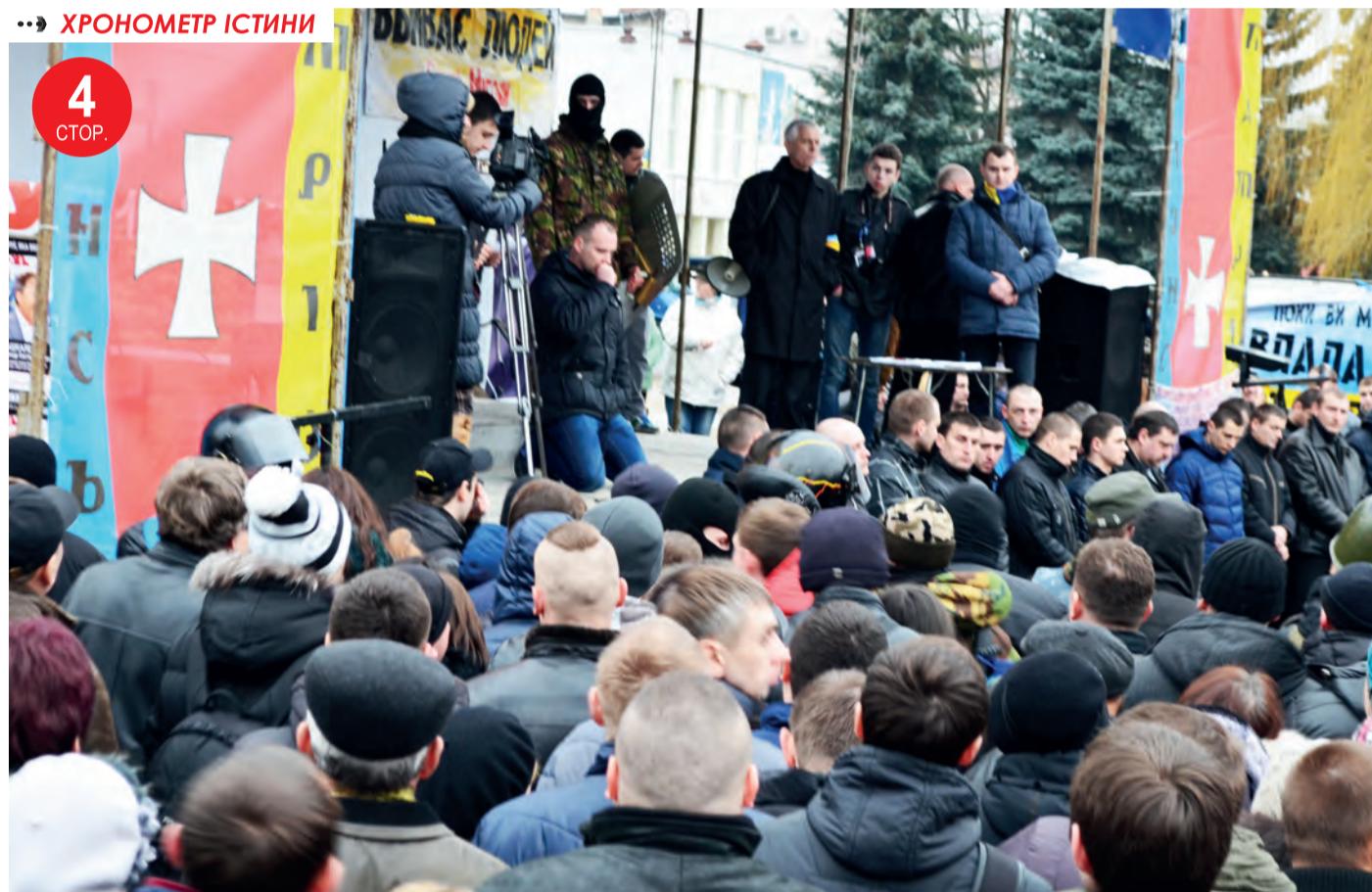
www.volga.lutsk.ua

Три роки Майдану

З 18 до 20 лютого по всій Україні відбулися заходи, присвячені третій річниці Революції Гідності. Відповідні жалобні урочистості пройшли й на Волині, де було все мирно, спокійно і гідно. А от у Києві влада, як і колись, дмухає на холодне, викликаючи жар...

... ХРОНОМЕТР ІСТИНИ

4
СТОР.

Нікому не потрібний Міцкевич

... ОБЕРЕЖНО: ИСТОРИЯ!

Цей воєвода брав участь у переговорах із Александром Керенським та особисто зустрічався з Юзефом Пілсудським. Волинь не знає іншого діяча подібного рівня, який брав безпосередню участь у доленосних подіях 1917-го і наступних років, а потім навіть очолював виконавчу владу на цій території. А не знає тому, що ця тема й досі продовжує перебувати під сіном замками таємничості...

12
СТОР.

Компот для великої родини

... БЕРИ ПРИКЛАД!

Наши передплатники – сім'я Житнікових – не вірили у можливість виграного, думуючи, що редакційна акція – то лише піар-хід для публіки. Проте на власному досвіді переконалися, що кожен може стати переможцем!

Тож у весняно-сонячний лютневий день ми вирушили у с. Небіжка Ківерцівського р-ну, де проживає Олександр Миколайович із дружиною та дітьми. Його жовтогарячий будинок важко не помітити. Привертає увагу і оригінальний паркан, сплетений з лози дбайливими руками господаря.

9
СТОР.

... ЦИТАТА ТИЖНЯ

«На власнім досвіді ми переконалися, що на війні дуже рідко святі помагають. За імперіалістичної війни всіх попів було мобілізовано, вагонами ладанвозили в Галичину, а сказати, що перемогли – не можна... Свята надія на святих. Били і без Якова, битимуть і з Яковом».

Остап ВИШНЯ,
«Не поможуть старій
бабі ні мазі, ні краплі»,
1926 р.

... ШАНА

Орден майданівцю

Житель с. Дерно Ківерцівського р-ну Павло Марчук вступив у 35-ту сотню «Самооборони Майдану». 20-го лютого на Інститутській був двічі поранений – у плече та руку.

Проходив лікування в обласній клінічній лікарні, а потім із ковельчанином Володимиром Мовчаном проходив реабілітацію у США.

Президент України Петро Порошенко нагородив волинського майданівця Павла Марчука орденом «За мужність» III ст. Відповідний указ №41/2017 від 17 лютого розміщений на офіційному сайті Президента України.

А в Луцькому Свято-Троїцькому соборі також відбулася церемонія вшанування Героїв Майдану. Велику групу учасників Революції Гідності було нагороджено пам'ятними відзнаками. Їх вручили після недільного богослужіння.

Митрополит Луцький і Волинський Михаїл зі священиками собору відслужив панаходу по загиблих на Майдані та на Сході України.

Сергій ЦЮРИЦЬ.

... ТІЛЬКИ ПРАВДА

...На Горохівщині – тотальне зубожіння: вже призначено державну соціальну допомогу 1047 малозабезпеченим сім'ям на суму з 3 млн 923 тис. 987 грн, а субсидії отримує 10 тис. 63 родини.

...На сесії Ратнівської селищної ради депутати ухвалили рішення «Про об'єднання в Ратнівську територіальну громаду».

...23 лютого очікується прибуття в Луцьк потужної делегації з міста-побратима Волновахі, представники якої вручать родині померлого міського голови Миколи Романюка документи про визнання Миколи Ярославовича «Почесним громадянином Волновахі», вшанують пам'ять убитого під час виконання завдання капітана СБУ Віктора Мандзика, проведуть ветеранський футбольний турнір та візьмуть участь в інших патріотичних заходах.

...На Рівненській АЕС, яка збудована на карстових розломах і може в будь-який момент провалитися під землю, планують вивести з експлуатації 2 старих енергоблоки і... збудувати новий, уже п'ятий.

...Депутати Ковельської міськради погодилися віддати під городництво землю, але з суттєвим зауваженням: ця ділянка не на вул. Ватутіна, а вже на вул. Володимира Кияна.

...Міжнародний день кота відзначили в... 14-й ОМБР, пояснивши, що на передовій лінії фронту в «штаті» бригади – чимало пухнастиків, які наразі з бійцями повернулися у казарми Володимира-Волинського.

Володимир ДANIЛЮК.

... ЩОБ ПАМ'ЯТАЛИ...

«АТО» за тривалістю і кривавістю починає нагадувати «Велику Вітчизняну війну» – майже 4 роки щоденної боротьби і втрат.

Смерть на полі бою кожного з понад 200 полеглих волинських захисників України – невимовна втрача. Але ворожа куля обірвала життя юного комвозду Максима Гринчишина (позивні «Курбан» і «Прометей») в особливий період: 19 лютого по всій державі згадували Героїв «Небесної Сотні», і саме в цей час неподалік Авдіївки, наша армія зазнала чергової, безіменної в сухих повідомленнях прес-служб, втрати... Для когось – це був лише черговий безіменний «український військовослужбовець», який загинув. А для десятків тисяч лучан – їхній (точніше, наш!) Максим Гринчишин, неповторна і прекрасна людина, яка ніколи не повернеться з війни!

І градус розуміння, що навіть через 3 роки після початку самопожертви волинян на столичному Майдані ворог продовжує убивати наших хлопців і нищити нашу державу, відразу став на порядок вищим. Бо то не тільки Максима Гринчишина відправили у Вічність – це методично продовжують умривати віру народу в те, що він може збудувати в Україні щастливе, заможне і захищене життя для кожного... День за днем. І що не чергове повідомлення з «лінії розмежування», так знову: про обстріли українських позицій, про вбитих і поранених, про тих, хто пропав безвісти...

Максим Ігорович народився 12 травня 1979 р. Закінчив Луцьку школу №9 та Луцький державний технічний університет. Потім – мобілізація, 14 серпня 2014 р. потрапив у військову частину В-4264 с. Старичі

2

ПОДІЇ ТА ФАКТИ

Львівської обл. Міг повернутися додому, але підписав контракт. До загибелі Максим Гринчишин служив командиром зенітно-ракетного взводу 1-го механізованого батальйону 72-ї Гвардійської Білозерківської окремої механізованої бригади.

Це – дуже боєздатний та патріотичний підрозділ. Вороги бригаду називають «чорною», бо бояться. Не дарма ж кілька тижнів тому Президент України Петро Порошенко нагородив орденами та медалями велику групу бійців саме цього підрозділу ЗСУ...

А насправді обличчя в кожного солдата та офіцера підрозділу – світлі і добре. Це особливо зачіп'ялося, коли в травні минулого року довелося разом із офіциною делегацією з Луцька побувати на передових позиціях 72-ої білі Волновахи. Бригада, до речі, стала рідною для волинян, бо там служить чимало наших земляків.

Потім «господарство полковника Андрія Соколова», в жовтні 2016-го, перебазували в найгарячішу точку протистояння: під Артемівськ, Авдіївку, Світодарську дугу та інші пекельні місця Донбасу...

Разом зі своїм підрозділом відбув у визначене місце дислокації Максим Гринчишин. А потім був той підлій обстріл російських терористів. Спочатку прес-служба бригади повідомила, що один із військовослужбовців зник безвісти. Наступного дня уточнили: він убитий у бою...

Що достеменно сталося з Максимом Гринчишином, мабуть, так ніхто й не дізнається... Кажуть – куля снайпера...

І ось бездиханне тіло воїна везуть на рідну Волинь. Як завжди – волонтери, бо нинішні генерали вміють тільки доставляти військовослужбовців на передо-

в. Назад вони повертаються самотужки. Живими і мертвими...

У цей час, коли відчуття безкінечних втрат на Донбасі загострилося ледь не до точки кипіння, особливо боліче люди сприймають будь-яку несправедливість. Тому на те, що останнім часом остання путь полеглих на фронті лучан відбувається за неналежною організацією дорожнього руху, коли чимало водіїв та пі-

якщо належного вшанування не забезпечить міська влада, то ми, громадські організації міста, залишаємо право то робити своїми силами».

Голова Громадської ради при Луцькому міському голові, голова Координаційного центру учасників АТО у Волинській області Юрій Дмитрук із ініціативи представників громадськості обласного центру 21 лютого офіційно

помагаєм бійцям перевантажити привезені з Волновахи речі до кузова вантажівки. Солдати дякують, довго тиснуть руки. Один із братів-капеланів пропонує помолитися за них. Спонтанно, в темряві утворюємо з вояками коло, кладемо один одному руки на плечі. Молимося за них, за їхніх рідних, за Україну. Ще раз тиснемо воякам руки. «Добре, що ви є, – говорить один із них, Максим,

шоходів заважають безпецерешкодному транспортуванню тіл Героїв по міських вулицях та на шляху до кладовища в с. Гаразджа Луцького р-ну, увагу звернули представники різноманітних громадських організацій.

Особливо гостро на цю тему висловився член Громадської ради при обладнадміністрації, один із очільників облорганізації «Самооборони Волині» Олександр Ніколайчук. Ще коли бездиханне тіло Максима Гринчишина волонтери за написом «груз

звернувшись до представників влади Луцька з проханням під час прощання 22 лютого ц. р. із полеглим у боях із російськими агресорами на Донбасі Максимом Гринчишиним за безпечити безперешкодний рух траурного кортежу з тілом Героя.

І доки лист шукав резолюції у владних кабінетах, волонтери самі знайшли спільну мову з поліцейськими. Тож як везли Максима Гринчишина до собору, а також в інших точках міста, рух іншим автомобілям перекривали або машини з синіми маячками, або самі учасники траурного кортежу. Самоорганізація на рівні, який відповідає подіям Майдану...

Дружина легендарного футболіста Анатолія Тимощука – Надія Навротська (перебуває в процесі розслідування з чоловіком) не приховує: Максим Ігорович був її зведеним братом:

«Моя мати давала йому захисну молитву та молилася за нього... Ще декілька днів тому відвідав мене з днем народження. Я бажала йому у відповідь... Останній його веселий смайлік виявився прощальним... Я не можу повірити. Не хочу. Відчуття, наче це якось паралельна реальність, наче я сплю і бачу жахливий сон, де на своїй землі гине мій брат, мої друзі дитинства, мої земляки...»

«За вікнами вже глуха ніч. При світлі ліхтариків до-

– якби не ви, хто б оце ще до нас сюди у такі закапелі просто так прихів?...», – згадує військовий капелан Максим Висоцький.

І додає:

«Справжній солдат – це про нього. Він ніколи не був байдужим до своєї важкої чоловічої роботи – захищати рідну землю. Макс завжди горів тим, що робив. Він був крутій армійський спец. А ще Макс був цікавий співрозмовник, очевидно начитаний, ерудований, інколи несподіваний у висновках... Макс – був!».

Після велелюдного прощання таїнні останні Героя відали матінці-землі на міському кладовищі у селі Гаразджа на Алеї почесних поховань цього ж дня 22 лютого, який був оголошений траурним.

«Я живий-здоровий і в балаклаві. Не зважаючи ні на що...», – написав 31 січня 2017 р. на своїй сторінці в соцмережі Максим Гринчишин.

І він буде вічно жити в пам'яті Українського народу!

Сергій ШРАМЧУК.

На фото Петра КРИВОШЕЯ і з відкритих джерел: таким був справжній солдат і патріот Максим Гринчишин; прощання з Героєм; рідні вбитого «Прометея».

P.S. Мама Максима на прощанні з сином звернулася до влади: «Припиніть цю безглазду війну!».

Потім він пішов на фронт: його мобілізували. Відбулося декілька телефонних розмов під час віапусток – про життя-буття, потреби на війні на той час в тепловізорах, військовому одязі і т. д.

Думаю він, як і більшість українців, хотів припинення війни, мирного життя. В пам'ять про нього ми маємо її завершити, іншого – не дано!!!

Ми любили тебе, Макс, і будемо пам'ятати завжди усміхненими...

«І тільки у альбомі всі підряд!

Ми будемо такими як тоді...».

Руслана МЕЛЬНИК і всі турклубівці, які знали Максима Гринчишина.
Фото Руслани МЕЛЬНИК.

Старі фотографії з Максимом

... СПОМИН

Зарах, коли Максима Гринчишина не стало, багато говорять, що Героїв треба пам'ятати. І це – святі слова! Но такі, як він, не помирають... Ale вони вже не можуть завершити те, що нам судилося: закінчити пемрегоюю цю кляту війні!

Познайомилася з Максимом ще у 1999 р. у весняному поході по Карпатам. Він був сильним, мужнім та витривалим – ніс рюкзак за себе, і за тих, кому було тяжко. Потім ми разом створювали турклуб «Ми». Іздили в першу но-

ворічну поїздку до Карпат, зустрівши там 2000-ий, на передодні вийшовши на Говерлу, як зараз пам'ятую – в сонячну та безві

•• КАДРИ

Слідом за Ковельським міським головою Олегом Кіндером, який написав заяву про складання повноважень голови облор-

ганізації Всеукраїнського об'єднання «Батьківщина», добровільно-примусово залишив пост голови депутатської комісії міськради і його молодий брат Геннадій...

•• ХТО ВИНЕ?

За принципом «боїв без правил» тривають спроби знайти крайніх і зробити всіх щасливими.

Доки волонтери на Сході продовжують блокувати постачання антрацитового вугілля в Україну, загострилася увага до багаторічних і хронічних проблем волинських гірників. Цими днями увагу до цієї теми привернув візит... екс-президента Грузії і недавнього голови Одеської облдержадміністрації Міхеїла Саакашвілі, який 18 лютого відвідав Нововолинськ.

Міхеїл Ніколозович мав прибути на Волинь ще тоді, але в рамках всеукраїнського турне кортеж лідера «Руху нових сил» потрапив у ДТП, і без особливих пояснень зустріч із активістами в Луцьку скасували.

Цього разу спілкування опального однокурсника Президента Петра Порошенка з шахтарями теж ледь не провалилося: гендиректор АД «Волинвугілля» Олександр Зорін напередодні підписав розпорядження про обмеження проведення будь-яких публічних заходів у робочий час на «Шахті «Бужанська»... Проти виступив не лише Міхеїл Саакашвілі, але й голова місцевого осередку Незалежної профспілки гірників Богдан Марчуць.

Врешті-решт, браму перед політком та особами, які його супроводжували, відкрили... і почули жорстку характеристику ситуації: «Ці шкідники вбивають не лише шахти, а й ваше місто. Без останніх працюючих шахт не залишається надії, що тут колись щось зміниться на краще!», — заявив Міхеїл Саакашвілі.

Підлив оліви в вогонь і бізнесмен Максим Івані-

«Стінка» на «стінку»

щев, який навіть виклав ролик зі своїми оцінками в соцмережі.

«Ситуація на цій шахті така, що в 2016-ому уряд дав дозвіл на приватизацію шахти, і пішли цікаві моменти. Видобуток вугілля на «Бужанській» із 700-600 тонн скоротився до 300 тонн», — сказав підприємець.

Як зазначили виданню «Конкурент» шахтарі, «обладнання, яке постають на цю шахту за завищеними цінами — вживане, пофарбоване, і воно не працює». Також вони відзначили, що при нормальному обладнанні і фінансуванні вони можуть давати 1000 тонн в зліні!».

«To чому мовчат шахтарі? — миттєво відреагував у все тих же соцмережах голова облдержадміністрації Володимир Гунчик. — Тому що це — груба манипуляція. Аргумент про «зраду», що видобуток свідомо знижують, щоб купувати вугілля у сепаратистів,

є абсурдним. На цій шахті видобувають вугілля газової групи, і воно не є заміною антрациту... Скарги на обладнання вже не залишилися без реакції правоохоронців, порушенні провадження. Але обладнання це не купувалося, а було безоплатно передане, щоб підтримувати видобуток. Добре це чи погано? Звісно, нове обладнання було бі кращим!»...

Крім цього, він наголосив, що в 2017-ому на розвиток «Бужанської» влада планує виділити 11 млн грн інвестицій.

Тож Міхеїл Саакашвілі прибув до представників галузі, яка переживає далеко не кращі часи...

Причина, на його думку, проста і банальна:

«Всі президенти та прем'єри були тимчасовими управлінцями при Ахметові (олігарх, який фактично є монополістом на вугільному та енергетичному ринку України, — авт.). Не буде вже нікого, України не буде, а Ахметов залишиться. Чому так? Бо Ахметов вміє ділитися та з усіх брати долю».

«Враховуючи створення базі політичних сіх «Солідарності», «УКРОПу», Радикальної партії Олега Ляшка та «Свободи» нової більшості у Ковельській міській раді, закономірним буде, щоб депутатську комісію очолив хтось із представників від цих партій. Тоді буде конструктивна робота. Комісію очолюватиме «хіння» людина, і причин блокувати роботу не буде. Особисто я не тримаюся обома руками за посаду голови комісії. Нехай опоненти беруть керівництво на себе і працюють. Головне, щоб від цього виграла громада. А чиє головування в комісії — для пересічних

громадян не має значення», — пояснив порталу «Район. Ковель» відставку з посади голови постійної депутатської комісії з питань житлово-комунального господарства Геннадій Кіндер, який представляє «Батьківщину».

А кількома днями раніше, після багатомісячного протистояння з переважною більшістю депутатів облради з фракції партії Юлії Тимошенко та розглядом конфлікту на рівні центральних партійних органів, написав заяву про відставку з посади голови обласної організації і його старший брат — Ковельський міський голова Олег

Кіндер. Пояснення: «складно поєднувати роботу ковельського міського голови з очільника обласного партійного осередку»...

На цей момент повноваження керівника волинської «Батьківщини» виконує депутат Луцької міськради, підприємець Валерій Бондарук, який уже з головою поринув в організаційну роботу. Головне на цьому етапі — консолідувати однодумців, заручитися підтримкою нових середовищ та позбавитися від баласту.

Світлана КОМА.
На фото із сайта ковельської міської ради: Олег Кіндер.

•• КОЛОНКА РЕДАКТОРА

Комуна соцмереж

Бабусі на лавочках уже не сидять. Бо з закінченням «козинятого соціалізму» лавки під під'їздами поламали, а рештки спалили чи здали на металобрухт.

Тому тільки в селах, де збереглися традиції живого спілкування, у теплу пору року на зроблених селянськими руками лавках ще можна побачити людей, які живе спілкуванням між собою не замінюючи сидінням у соцмережах, де ніхто нікого не бачить, не чує, але намагається повчити і критикувати...

Цифрові комунікації розвиваються так швидко, що скоро настане час, коли у вуках замість кульчиків заклачати хітромудрі пристрої, які в режимі Wi-Fi будуть поєднувати між собою новітні зомби, управлюючи замість них машинами і, якщо буде потрібно, задоволювати їхні сексуальні потреби...

Але прогрес — це не завжди добро. Виникнення груп, які спонукають дітей до самогубства, використання соцмереж терористами і бойовиками, застосування «павутини» для масового одурманення людей пропагандою «ботів» — це лише частина айсберга. Бо друга нічим не краща: варимо борщ із допомогою порад невідомих «друзів», викладаємо на показ усім найпоташніші фото, добровільно розказуємо, де були, з ким зустрічалися, як реагували на ту чи іншу подію...

Це нагадує сучасний російський анекдот, коли Сталін запитали, чому ж він не викрив і не розстріляв усіх «ворогів народу» в 1937-ому, на що «батько народів» по-кавказьки лаконічно відповів: «бо не було соцмереж!».

Про це подумалося, коли отримав точний переклад фрагменту недавньої телепрограми, яка вийшла в ефір США.

«Ми живемо в часи, коли неосвінені люди правлять країною, і їх обирають неосвінені громадяни. Ми перестали читати справжні газети, журналістів, які вчились писати і які відшліфовують професійно кожну новину. Натомість ми читаємо «новини» в соцмережах від нашого сусіда-слояря, і вважаємо його фахівцем по світових подіях. Наш президент називає всі медіа непотрібними і брехливими. Ми дійшли до того, що президент наш називає навіть суддю «так званий» суддя. Ми кажемо, що нам більше не треба науковців, «бо вони всі брешуть про існування глобального потепління і взагалі нічого й так не знають»... Ми опинилися в час, коли ми дискутуємо все здобуте науковою. І тому я бажаю нам, американцям, повернутися до мислення. Справжні медіа — це основа демократичного суспільства», — сказав ведучий.

«ВВП в країні впало настільки, що, якщо ми будемо продовжувати зростання за цифрами, які нам обіцяє Грейсман (Прем'єр-міністр України, — авт.), то через 20 років ми повернемося хіба що до рівня життя за правління Януковича (президент-утікач, — авт.)... Куди поділися дороги? Вкрали! Якщо зібрати ваших останніх двох-трьох губернаторів, то в їхніх «заначках» можна знайти гроші на ремонт доріг!».

Слід нагадати, що попредником Володимира Гунчика був Григорій Густовіт, а ще раніше головою облдержадміністрації впродовж 2 тижнів устиг проробитися Олександр Башкаленко.

Роман УСТИМЧУК.

На фото автора, прес-служби Нововолинської міськради і «Конкурент»: будні столиці волинських гірників; Міхеїл Саакашвілі на «Шахті «Бужанська»; шахтарі-інваліди.

Володимир ДANIЛЮК.

⇒ СТОРІНКАМИ
МИНУЛОГО90 років тому
Польські герої

«У всіх містах і селах східних країн Речі Посполитої – найбільше у Поліському районі на Волинському воєводстві – патріотичні громадяни за допомогою органів влади дружно будують монументи та облаштовують військові поховання, де покояться прах польських героїв, які загинули в війні з більшовиками в 1919–1920 рр. Здебільшого на пам'ятниках встановлюють таблиці з написами «Полеглим за Вітчизну».

(«Nowy Dzienik Kresowy», 1927 р.)

60 років тому
Штраф – 20 коп.

Виконкомом Луцької міської ради депутатів трудящих 27 лютого 1957 р. прийняв рішення «Про порядок накладання на підприємства штрафу за спуск стічних вод і про порядок використання коштів, що надходять від стягнення цього штрафу». За скидання нечистот – 20 коп. за кожен кубометр. «Підприємствам і установам було заборонено включати в планову собівартість продукції, що випускається, і послуг, що надаються, витрати, пов'язані з уплатою встановленого цим рішенням штрафу».

(«Радянська Волинь», 1957 р.).

20 років тому
Степан Сачук –
головний

18 лютого колектив газети «Волинь» на альтернативній основі обрав нового головного редактора. Голова облдержадміністрації і обради Борис Клімчук тепло привітав Степана Дорофійовича і побажав нових успіхів у творінні газети... Степан Сачук народився в 1937 р. у с. Вишнів Любомильського р-ну. Закінчив Львівський сільгоспінститут. У журналістиці – понад 30 років.

(«Досвітня зоря», 1997 р.).

10 років тому
Жити за пенсію

«Попри невеликі пенсії, кажуть Діванські, грошей їм на життя якось вистачає. Отримує літнє подружжя 650 і 597 грн відповідно. За квартиру платять 110 грн, ще 30–40 грн за телефон. Половина пенсії йде на ліки. Вони останнім часом подорожчали... А на продукти сім'я витрачає по 500 грн. ковбаса – для гостей, а з м'яса можуть дозволити лише дешеву курятину».

(«Волинь-нова», 2007 р.).

5 років тому
Шуфрич
не прилетить

Заступник секретаря РНБОУ Нестор Шуфрич не підтвердив чутки про своє бажання стати головою облдержадміністрації на Волині. «Спроба представників редакції почутти щось від самого Нестора Івановича закінчилася тим, що секретар-референт занотував суть питання і пообіцяв, що дасть відповідь телефоном. Але дні минають, а ні Нестор Шуфрич, ні його помічники так і не дзвонять»...

(«Волинська газета», 2012 р.).

Підготував
Сергей ШРАМЧУК.

⇒ ХРОНОМЕТР ІСТИНИ

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

Події трирічної давності у столиці стали найдраматичнішими в історії Євромайдану, коли влада застосувала проти своїх громадян зброю. Більше сотні людей віддали своє життя за право жити в демократичній країні та будувати в ній європейське майбутнє. Саме в ці дні в Луцьку 3 роки тому відбулося запекле протистояння, яке закінчилося штурмом волинського «Білого дому», захопленням адмінспоруди УМВСУ у Волинській області та навіть прикуттям кайданками до сцени тодішнього голови облдержадміністрації, регіонала Олександра Башкаленка...

Дякувати Богу, тоді на Волині обійшлося без жертв. А от у числі «Небесної Сотні», яка так і не повернулася з Майдану, на-

обласної ради Олександр Пирожик, заступник голови обласної ради Роман Карпюк, перший заступник голови облдержадміністрації Олександр Степанцов, секретар Луцької міської ради Юлія Вусенко, заступник міського голови Андрій Киця, начальник ГУ Нацполіції Волинської області Петро Шпига, начальник УСБУ у Волинській області Юрій Фелонюк, прокурор області Максим Киричук, керівники фракцій в облраді Анатолій Вітів («Свобода») і В'ячеслав Рубльов (УКРОП).

Панаходу відслужив митрополит Луцький і Волинський УПЦ КП Київського патріархату Михаїл, а згодом пам'ять полеглих пошанували й представники іншої гілки православ'я

Три роки Майдану

панаходу за Героями, які віддали своє життя на Майдані і в зоні бойових дій на Сході країни, відслужив благочинний УПЦ КП протоієрей Анатолій Александрук разом із духовенством.

У Нововолинську 20 лютого, у День Героїв Небесної Сотні, на фасаді вищого професійного училища встановили меморіальну дошку Богдану Корнелюку, який колись тут навчався і який поліг смертю хоробрих у зоні АТО 12 січня ц. р. А перший заступник міського голови, секретар ради Андрій Сторонський виступив перед учасниками жалобно-віче біля фото стелі «Герої Небесної Сотні», які особливо пошанували свого земляка-нововолинця Сергія Байдовського. Панаходу за загиблими відправили священники УПЦ Київського патріархату на чолі із настоятелем Свято-Духівського храму, митрополитом протоієреєм Стефаном Фульменсом. На завершення пролунав духовний гімн України «Боже, великий, єдиний, нам Україна храни!».

А в Княжому місті до учасників жалобних заходів на честь «Небесної Сотні» та полеглих героїв АТО долучилися міський голова Петро Саганюк, його заступниця Лариса Кулікова, керівники районних органів влади та представники громадськості. Були вінки, квіти, панахода місцевого духовенства...

Незважаючи на побоювання нинішньої влади, ні-

яких порушень громадського порядку чи спроб штурму адміністративних споруд не було. Щодо столиці, то 19 лютого ввечері учасники блокади окупованих територій Донбасу

на чолі з народними депутатами Семеном Семенченком, Егором Соболевим і Володимиром Парасюком спробували поставити біля Адміністрації Президента України намет із агітаційною продукцією, але силами мобілізованих понад 6 тис. бійців Нацгвардії і поліції учасників ходи відтиснули на Майдан Незалежності, а 6 осіб спочатку затримали, а потім притянули до адмінівідовільності за порушення правопорядку.

Роман УСТИМЧУК.

На фото Володимира Данилюка, Петра Кривошея, прес-служби єпархії УПЦ, Нововолинської і Володимир-Волинської міськрад та Агенції «Reuters»: 3 роки тому волинський «Беркут» стояв на колінах у Луцьку і просив прощення (1-ша стор.); «блокпост» на Театральному майдані; мітинг-реквієм на Меморіалі «Вічна Слава»; таблиця на честь полеглого на фронті Богдана Корнелюка; панахода у Володимир-Волинському; поліція розганяє в Києві учасників ходи 19 лютого.

1+1	08.45 Факти. Ранок	16.10 «Жди меня»	21.00 «Орел і Решка. Навколо світів подорож»	06.45 Смакота	21.00 Новини
06.00 ТСН	09.15 Надзвичайні новини. Підсумки з Костянтином Стогнієм	17.40 Новини	18.00 X/f «Весільний розгром» (16+)	07.00 Новини	21.30 Новини. Спорт
06.45 «Сіданок з 1+1»	10.05 Антитозомбі	18.00 Tok-shou «Стосується кожного»	06.20 Kids Time	07.10 Спорт	21.50 Т/с «Епоха честі»
07.00 ТСН	11.00 Секретний фронт. Дайджест	19.00 Tok-shou «Стосується кожного»	06.25 X/f «Важкі підлітки»	07.15 Ранок з Україною	22.35 Обличчя війни
07.10 «Сіданок з 1+1»	20.00 «Подробиці»	01.30 «Вечірній квартал»	08.05 X/f «Медальйон»	08.00 Сьогодні	07.20 На слуху
08.00 ТСН	12.45 Факти. День	03.00 «Нічне життя»	10.00 X/f «Токарев» 16+	08.15 Ранок з Україною	07.45 Смакота
08.10 «Сіданок з 1+1»	13.10 Секретний фронт. Дайджест	21.00 T/c «Заряди кохання я все зможу!»	11.55 X/f «Вулкан»	09.00 Сьогодні	08.00 Новини
09.00 ТСН	14.45 «Чотири весілля - 3»	23.55 X/f «Хохання за розкладом»	13.55 X/f «Ласкаво просимо в рай» 16+	09.15 Зірковий шлях	23.00 Золотий гусак
09.10 «Сіданок з 1+1»	15.45 Факти. День	01.30 «Подробиці»	16.00 Ревізор Спешл	11.00 Т/с «Черговий лікар 2» (медична драма) 12+	23.15 Підсумки
09.30 «Чотири весілля - 3»	16.10 «Стрілець»	09.00 Правда життя	18.00 Абзац	12.00 X/f «Страна красуня» (мелодрама)	08.15 АгроЕра
10.45 «Міняю жінку - 3»	17.45 «Міняю жінку - 3»	02.25 T/c «СБУ. Спецоперація»	19.00 Ревізор Спешл	13.50 T/c «Іого хохання» (1,2 серій) (мелодрама)	23.30 Погода
12.20 Налаштування нових параметрів супутникового мовлення телеканалу 1+1 шляхом пересканування транспондера 11766 H на супутнику Astra 4A (Sirius 4).»	16.25 «Злоочинець»	10.00 Він і вона. Бій за життя	20.50 Таємний агент	14.00 X/f «Іого хохання» (закл. серій) (мелодрама)	14:45 «Фабрика ідей».
12.25 «Міняю жінку - 3»	18.45 Факти. Вечір	03.55 «Готуємо разом»	22.15 Таємний агент.	15.30 T/c «Райське місце» (36 серія) (мелодрама) 16+	14:55 «Такти і факти».
13.45 «Мольфар»	19.20 Надзвичайні новини з Костянтином Стогнієм	04.30 Tok-shou «Стосується кожного»	11.50 Діка Північна Америка	18.00 «Прим'єра! Т/с «Райське місце» (36 серія) (мелодрама) 16+	16:00 Новини. День.
14.45 «Мольфар»	20.20 Більше ніж правда	05.10 «Подробиці»	12.50 Правила життя	19.00 Сьогодні	16:25 Телефіша.
15.45 «Мольфар»	21.05 Факти. Вечір	13.40 Містична Україна	13.40 M/c «Сейлор Мун»	19.45 Tok-shou «Говорить Україна»	16:30 «Тема дня».
16.45 ТСН	21.25 Скетчиком «На твою». ІНТЕР	05.10 «Рецепти щастя»	14.15 «Слідство вели... з Леонідом Каневським»	20.00 «Слідство ведуть екстрасенси»	17:00 «Дитячий світ».
17.15 «Хохання против долі»	22.20 Свобода слова	06.00 «Спеція»	15.00 «Три сестри»	21.00 «Вітряна жінка» (1,2 серій) (мелодрама)	17:15 «Кошик творчих ідей».
19.30 ТСН	00.30 «Будинок проклятих».	06.30 «TOP SHOP»	16.00 «Файна Юкрaina»	22.15 Таємний агент.	17:30 «Піщані історії».
20.30 «Секретні матеріали»	23.00 «Стрілець»	17.00 «Три сестри»	17.45 «Міняю жінку - 3»	13.00 Новини. Культура	17:35 «Чорна смуга».
21.00 Олександр Робак у драмі «Життя після життя»	24.00 «Стрілець»	18.00 «Правда життя	18.00 Tok-shou «Говорить Україна»	09.00 Чоловічий клуб.	17:45 Т/ф «Чорна смуга».
23.00 «Гроші»	25.00 «Стрілець»	19.00 «Правда життя	19.00 Tok-shou «Говорить Україна»	10.00 Діка Північна Америка	17:50 «Піщані історії».
00.15 ТСН	26.00 «Стрілець»	20.00 «Правда життя	20.00 «Правда життя»	11.00 Т/с «Черговий лікар 2» (медична драма) 12+	18:00 «Дитячий світ».
ІСТВ	27.00 «Стрілець»	21.00 «Правда життя»	21.00 «Правда життя»	12.00 X/f «Страна красуня» (закл. серій) (мелодрама)	18:00 «Дзвоні Волині».
05.00 Служба розшуку дітей	28.00 «Стрілець»	22.00 «Правда життя»	22.00 «Правда життя»	13.00 Новини. Культура	18:15 «Служба розшуку дітей».
05.05 Дивитись усім!	29.00 «Стрілець»	23.00 «Правда життя»	23.00 «Правда життя»	14.00 X/f «Іван Франко»	19:00 Новини. Підсумки.
05.55 Надзвичайні новини з Костянтином Стогнієм	30.00 «Стрілець»	24.00 «Правда життя»	24.00 «Правда життя»	15.00 Новини	19:25 Погода.
06.45 Факти тижня. 100 хвилин з Оксаною Соколовою	31.00 «Стрілець»	25.00 «Правда життя»	25.00 «Правда життя»	16.00 Новини	19:40 «Із перших уст».

1+1	08.45 Факти. Ранок	16.10 «Жди меня»	21.00 «Орел і Решка. Навколо світів подорож»	06.50 Ранок з Україною	21.00 Новини
06.00 ТСН	09.15 Надзвичайні новини. Підсумки з Костянтином Стогнієм	17.40 Новини	18.00 X/f «Весільний розгром» (16+)	07.00 Сьогодні	21.30 Новини. Спорт
06.45 «Сіданок з 1+1»	10.05 Антитозомбі	18.00 Tok-shou «Стосується кожного»	06.20 Kids Time	07.15 Ранок з Україною	22.35 Обличчя війни
07.00 ТСН	11.00 Секретний фронт. Дайджест	19.00 Tok-shou «Стосується кожного»	06.25 X/f «Медальйон»	08.00 Сьогодні	07.20 На слуху
07.10 «Сіданок з 1+1»	20.00 «Подробиці»	01.30 «Вечірній квартал»	10.00 X/f «Токарев» 16+	08.15 Ранок з Україною	07.45 Смакота
08.00 ТСН	12.45 Факти. День	03.00 «Нічне життя»	11.55 X/f «Вулкан»	09.00 Сьогодні	08.00 Новини
08.10 «Сіданок з 1+1»	13.10 Секретний фронт. Дайджест	21.00 T/c «Заряди кохання я все зможу!»	13.55 X/f «Ласкаво просимо в рай» 16+	09.15 Зірковий шлях	23.00 Золотий гусак
09.00 ТСН	14.45 «Чотири весілля - 3»	23.55 X/f «Хохання за розкладом»	16.00 Ревізор Спешл	11.00 Т/с «Черговий лікар 2» (медична драма) 12+	23.15 Підсумки
09.30 «Чотири весілля - 3»	15.45 Факти. День	01.30 «Подробиці»	18.00 Абзац	12.00 X/f «Страна красуня» (закл. серій) (мелодрама)	08.15 АгроЕра
10.45 «Міняю жінку - 3»	16.10 «Стрілець»	16.00 «Правда життя»	19.00 Ревізор Спешл	13.50 T/c «Іого хохання» (1,2 серій) (мелодрама)	23.30 Погода
12.20 Налаштування нових параметрів супутникового мовлення телеканалу 1+1 шляхом пересканування транспондера 11766 H на супутнику Astra 4A (Sirius 4).»	17.45 «Міняю жінку - 3»	17.00 «Правда життя»	20.50 Таємний агент	14.00 X/f «Іого хохання» (закл. серій) (мелодрама)	14:45 «Такти і факти».
12.25 «Міняю жінку - 3»	18.45 Факти. Вечір	18.00 «Правда життя»	21.15 Таємний агент.	15.00 Сьогодні	16:00 Новини. День.
13.45 «Мольфар»	19.20 Надзвичайні новини з Костянтином Стогнієм	19.00 «Правда життя»	19.00 Tok-shou «Говорить Україна»	16.00 Сьогодні	16:25 Телефіша.
14.45 «Мольфар»	20.20 Більше ніж правда	20.00 «Правда життя»	20.00 «Правда життя»	17.00 «Вітряна жінка» (1,2 серій) (мелодрама)	16:30 «Тема дня».
15.45 «Мольфар»	21.05 Факти. Вечір	21.00 «Правда життя»	21.00 «Правда життя»	18.00 «Прим'єра! Т/с «Райське місце» (36 серія) (мелодрама) 16+	17:00 «Дитячий світ».
16.45 ТСН	21.25 Скетчиком «На твою». ІНТЕР	22.00 «Правда життя»	22.00 «Правда життя»	19.00 «Правда життя»	17:15 «Кошик творчих ідей».
17.15 «Хохання против долі»	22.20 Свобода слова	23.00 «Правда життя»	23.00 «Правда життя»	20.00 «Слідство ведуть екстрасенси»	17:30 «Піщані історії».
19.30 ТСН	00.30 «Будинок проклятих».	24.00 «Правда життя»	24.00 «Правда життя»	21.00 «Вітряна жінка» (1,2 серій) (мелодрама)	18:00 «Дзвоні Волині».
20.30 «Секретні матеріали»	25.00 «Стрілець»	25.00 «Правда життя»	25.00 «Правда життя»	22.15 Таємний агент.	18:15 «Служба розшуку дітей».
21.00 Олександр Робак у драмі «Життя після життя»	26.00 «Стрілець»	26.00 «Правда життя»	26.00 «Правда життя»	13.00 Новини. Культура	19:00 Новини. Підсумки.
23.00 «Гроші»	27.00 «Стрілець»	27.00 «Правда життя»	27.00 «Правда життя»	14.00 X/f «Іван Франко»	19:25 Погода.
00.15 ТСН	28.00 «Стрілець»	28.00 «Правда життя»	28.00 «Правда життя»	15.00 Новини	19:40 «Із перших уст».
ІСТВ	29.00 «Стрілець»	29.00 «Правда життя»	29.00 «Правда життя»	16.00 Новини	20:45 «Вечірня казка».
05.00 Служба розшуку дітей	30.00 «Стрілець»	30.00 «Правда життя»	30.00 «Правда життя»	17.00 «Вітряна жінка» (1,2 серій) (мелодрама)	21:00 Молитва за Україну.
05.05 Дивитись усім!	31.00 «Стрілець»	31.00 «Правда життя»	31.00 «Правда життя»	18.00 «Прим'єра! Т/с «Райське місце» (36 серія) (мелодрама) 16+	21:05 «Відкритій світ».
05.55 Зірка YouTube	32.00 «Стрілець»	32.00 «Правда життя»	32.00 «Правда життя»	19.00 «Правда життя»	21:20 Молитва за Україну.
06.30 Ранок у великому місті	33.00 «Стрілець»	33.00 «Правда життя»	33.00 «Правда життя»	20.00 «Слідство ведуть екстрасенси»	21:35 «Схід та захід – разом!».
08.45 Факти. Ранок	34.00 «Стрілець»	34.00 «Правда життя»	34.00 «Правда життя»	21.00 «Вітряна жінка» (1,2 серій) (мелодрама)	21:45 «Мистецький концерт «С

Попереду – «Шахтар»!

•• ФУТБОЛ

Каток «Катовіце», штурм «Вайле» і кінд-жайл «Іртиша».

«Волинь» завершила підготовку в Туреччині. У грі з польським клубом ГКС «Катовіце» наші зазнали поразки з рахунком 0:2. Першоліговому супернику підопічні Віталія Кварцяного поступилися, хоча в першому таймі володіли суттєвою перевагою. А після перерви поляки перехопили ініціативу. І два моменти з багатьох ними було використано. Спочатку прицільно здалеко дистанції вдарив Зейдер, а потім сам-на-сам із голкіпером розібрався Прокіч.

А от із данським клубом «Вайле» сценарій був іншим. Спочатку більше атакували скандинави, та 31 хв. Артем Дудік блискуче виконав штрафний – 1:0. На 53-й хв. Анатолій Діденко «просто шаленим ударом» послав шкіряного у дев'ятку воріт суперника – потужний падаючий м'яч в стилі кращих гравців Європи»...

Суперник скоротив відставання на 58 хв. після кутового, але на більше не спромігся. Отже, 2:1 на користь західноукраїнських футболістів.

В останньому спарингу на зборах в Туреччині «Волинь» зустрічалася з казахським клубом «Іртиш» (Павлодар), який тільки прилетів в Анталию.

«До перерви ініціативою

більше володіли лучани, у яких могли відзначитись Сергій Петров, Редван Мемешев і Артем Дудік. І якщо з першої спроби останній з десяти метрів свій щанс не реалізував, то на 26-й хв. після розрізного пасу кримськотатарського хавбека Артем Дудік чітко замкнув подачу ударом по воротах – 1:0. За дві хвилини він міг подвоювати перевагу, але кіпер «Іртиша» врятував свою команду, – деталізувала прес-служба «Волині».

На 37-й хв. павлодарці в контратакі зуміли зірвати рахунок – 1:1, а на 57-й хв. «Іртиш» зумів забити другий гол. Лучани прагнули відігратися, але пострилі Редвана Мемешева та Павла Дмитренка мети не досягли. Відтак, незважаючи на загалом непогану гру, матч завершився з рахунком 1:2.

Після цього наша делегація зібрала валізи і відбула в засновану Україну. Перший офіційний матч сезону «Волинь» зіграє 25 лютого проти «Олександрії», а перший домашній матч проведе на «Авангарді» 5 березня. Суперник – донецький «Шахтар». Але наставник луцького Віталія Кварцяного отримав чергову безпідставну дискваліфікацію, тож спостерігатиме за ним як звичайний глядач.

Роман УСТИМЧУК.
На фото прес-служби
ФК «Вайле»: ця команда
програла «Волині».

Фатальний фініш

•• БАСКЕТБОЛ

Номінально «Дніпро» вважався беззаперечним фаворитом звітного поєдинку, бо в разі перемоги закріплювався на 2 місці в таблиці. Але більше частину поєдинку лідував наш «Волиньбаскет»!

Чемпіонат України. Чоловіки. «Ліга «Парі-Матч».

«Дніпро» – «Волиньбаскет» – 65:51 (11:17, 16:7, 14:24, 24:3).

Можливо, саме ця теоретична перевага надто заспокоїла господарів, бо на початку зустрічі вони надто багато помилялися та дозволяли супернику вільно почувати себе на майданчику. Волинянам не залишалося нічого іншого, як користатися надто великою гостинністю дніпровців: наші повели в рахунку!

«На початку третьої четверті господарі спробували взяти гру під свій контроль. Здавалося, активні дії Тимофеєнка та Закурдаєва допоможуть у цьому. Та гості не збиралися капітулювати без бою. Ініціативу в свої руки перебрав Тимощук. Кілька його ре-

зультативних атак з триочковим дозволили лучанам відірати 7-очкове відставання та знову вийти вперед. Кінець четверті впевнено виграли гости. Спочатку Федчук відзначився 3-за дуги. Потім Герасимчук реалізував один зі штрафних, а Полюля закінчив четверть ще одним триочковим.

Тимофеєнка та Закурдаєва допоможуть у цьому. Та гості не збиралися капітулювати без бою. Ініціативу в свої руки перебрав Тимощук. Кілька його ре-

все вирішив завершальній штурм «Дніпра». Команда вже лідувала на 4 очки за 3 хв. 34 сек. до фінальної сирени, та в гривців «Волиньбаскету» не було сил, аби завадити суперників збільшувати перевагу...

5 березня наша команда прийматиме у Луцьку МБК «Миколаїв», який наразі посідає 6 місце в турнірній таблиці, тоді як наші залишилися на 9-ому.

Сергій ШРАМЧУК.
На фото прес-служби
ФБУ: епізод важкого матчу
в «Дніпра».

•• ШАХИ

Минулої суботи у Луцьку відбулося урочисте відкриття IV Міжнародного фестивалю з шахів, приуроченого героям Небесної сотні.

Але вже напередодні силами помірялися любителі цієї захоплюючої гри, на яку прибуло понад 250 учасників, у якому числі – чимало дітей шкільного віку. Змагалися в білц-партах тривалістю 3 хвилини. Гостей фестивалю гостинно прийняв Луцький коледж Національного університету харчових технологій, котрий очолює Ігор Корчук.

Це своєрідне свято, інформаційним супроводом якого опікуються обласна організація Національної спілки журналістів України, проводиться під егідою обласної Федерації шахів. З її очільником, до речі, членом НСЖУ та відомим меценатом Володимиром Вдовенком ми поспілкувалися першого дня змагань.

– Володимире Васильовичу, ознайомте детальніше наших читачів із організацією цих змагань, хто був ініціатором їх проведення?

– Це вже четвертий міжнародний фестиваль, присвячений пам'яті Небесної сотні. Має на меті вшанувати тих людей, які віддали своє життя за нашу Незалежність, за нашу принциповість у виборі європейського шляху розвитку. Хочемо, щоб наші державні музі не забували про мрії людей, котрі стояли на Майдані, і робили усе від них залежне, аби зрештою привести країну до європейських цінностей та забезпечити кожному достойне заможне життя. А основна ціль нашого фестивалю – популяризація шахів як серед дітей, так і дорослого населення. Я, вважаю, що Україна є шаховою державою. Деякі разі ми були призерами, а також чемпіонами світу на шах-

Швидкі чорно-білі партії

хових олімпіадах. Представники нашої держави – і від сильної, і від слабої статі – зі швидких шахів та білців ставали і чемпіонами світу. Серед них, скажімо, наша Марія Музичук, львів'янка. Зараз за цей титул у Тегерані бореться її сестра. Будемо сподіватися на добрий результат.

– Любителів цієї інтелектуальної гри з кожним роком стає все більше. Попідіти за шахівницю люблять науковці, педагоги, лікарі, інженери, бізнесмени і т. д. Словом, люди різних професій. За моїми спостереженнями, люди, які чогось досягли у житті, в дитинстві грали шахи. Говорю про любительський спорт, а не професійний. Зрозуміло, що вся країна не сяде за шахівниці. Але ця гра точно розвиває логічне мислення.

– Скажіть, будь ласка, кому належить ідея проведення подібних шахових турнірів на теренах нашого краю?

– Авторство належить шахової Федерації Волині. Ось тільки морально важко усвідомлювати, що проводимо турніри у пам'ять про загиблих, про тих людей, хто ціною власного життя проклав свою руку. Ми ж зараз цілком закономірно пишаємося успіхами

нашого Василя Іванчука, вихованця львівської шахової школи. У свій час він також починав як любитель, а торік став чемпіоном світу з білуці, швидких шахів. А це ще престиж і для країни жодного очка не набрав один з лідерів команди Мішулі», – деталізувала прес-служба ФБУ.

– Якщо відверто, я на віть не сподівався побачити таку кількість дітей на цьому фестивалі...

– Любителів цієї інтелектуальної гри з кожним роком стає все більше. Попідіти за шахівницю люблять науковці, педагоги, лікарі, інженери, бізнесмени і т. д. Словом, люди різних професій. За моїми спостереженнями, люди, які чогось досягли у житті, в дитинстві грали шахи. Говорю про любительський спорт, а не професійний. Зрозуміло, що вся країна не сяде за шахівниці. Але ця гра точно розвиває логічне мислення.

– Іноді любительський спорт переростає у професійний. Подібних прикладів і в іноземній, світові практиці немало.

– Це надзвичайно добре. Ми маємо гордитися, коли з учорашиного любителя виростає професіонал з високими спортивними титулами. Ще більш прискорено, якщо до цього іти приклад в свою руку. Ми ж зараз цілком закономірно пишаємося успіхами

нашого Василя Іванчука, вихованця львівської шахової школи. У свій час він також починав як любитель, а торік став чемпіоном світу з білуці, швидких шахів. А це ще престиж і для країни жодного очка не набрав один з лідерів команди Мішулі», – деталізувала прес-служба ФБУ.

– Скільки членів нараховує шахова Федерація Волині і чи часто відбуваються турнірні бої на теренах нашого краю?

– Поки що у її складі дещо більше сотні членів. Щодо змагань, то проводимо їх достатню кількість. Практично до кожного знаменого свята організовуємо якісь турніри чи чемпіонат на кубок області. У міру можливостей посилаємо дітей на чемпіонати України. У нас підростає дуже розвинута дівчинка Антоніна Самолюк. Вона уже ставала призеркою з рапіду та білуці в Україні серед дітей віком 12 – 14 років. Родом вона з Любомля. Має також непогані задатки з математики, німецької мови, бере активну участь у шкільних олімпіадах, азартно грає у теніс. Видно, що дитина всебічно обдарована.

Недавно змагання з шахів проводили на луцькому підприємстві «Модерн-експо». У їхній організації допомагали члени нашої Федерації. Зібралися багато участників. Я був приємно вражений такою мудрою ініціативою керівництва на чолі з Петром Пилипюком. Звичайно, рівень таких змагань бажає бути країсм, але суть в іншому – працівники знаходять для себе можливість гарно відпочити та поспілкуватися у неформальній обстановці з однодумцями. Подібні заходи країще згуртовують трудовий колектив. Подібні заходи по-тривожно лише вітати. Я порадив їм, щоб до таких змагань заличували ще й дітей працівників підприємства. Хай дитина зіграє

– Які призи чекають переможців?

– Якщо порівнювати з сьогоднішніми зарплатами в Україні, то призи, вважаю, досить солідні. Через це і склад такий міцний і така значна кількість участників. Перше місце у рапіді оцінено в 10 тис. грн, друге – 9 і третє відповідно 8 тис. грн. У білуці та рапіді буде 54 призові місця. Будуть відзначені діти різних вікових категорій від 10 до 16 років. Грошові винагороди отримають і титуловані шахісти, а також інваліди, які беруть участь у змаганнях.

з батьком, краще більше часу побуде з ним, ніж на вулиці, де на ней можуть чекати якісь небезпеки. Від того країсмі становуть стосунки і в сім'ї. Крім того, діти отримуватимуть розумовий розвиток. Адже шахи це стимулюють.

– А ось змагання на першість якогось міста Федерація проводила чи не у планах на майбутнє?

– Між містами поки що не спромоглися організувати, але на першість міста шахові турніри проводилися у Ковелі, Нововолинську. Часто за шахівниці у вихідні дні сідають лучани.

– Що Ви можете сказати про господарів змагань, які надали місце для проведення нинішнього фестивалю?

– Мені тільки лишається висловити їм велику подяку та побажати добра й здоров'я усьому колективу, у тому числі і його керівнику Ігорю Корчуку. Адже луцький коледж Національного університету харчових технологій дуже багато робить для популяризації шахів. Тут з цього виду спорту створено гурток, якому ми презентували кілька комплектів шахів та електронні годинники. Вони пішли назустріч нашому проханню, гостинно нас прийняли, створили дуже прекрасні умови для участників, організували похідні харчові пункти на поверхах, де можна скуштувати бутерброд, тістечко, випити чаю чи каву. У цьому закладі чуда не було. Можливо, одна з країсмів у місті, де працюють висококласні кухарі. Саме тут їх навчають і забезпечують цими професіоналами ресторани, кафе, бари та інші заклади міста. Ще раз дякую колективу і керівництву коледжу за їх гостинність.

Володимир ПРИХОДЬКО.

На фото: ігрові моменти фестивалю.

17 лютого на одній із вулиць м. Ковеля поліцейські вилучили у 39-річного місцевого мешканця 106 набоїв калібру 5.45 мм. Звідки в раніше судимого громадянина взялася така велика кількість боєприпасів?

Як повідомив Ковельський відділок ГУ Нацполіції Волинської області, набої правопорушник переносив у звичайному поясленовому пакеті без передбаченого на те законом дозволу. Про походження патронів нічого пояснити не зміг.

Вочевидь, боєприпаси, які зазвичай застосовуються в автоматіках Калашникова моделі АК-74 могли потрапити в Місто залізничників як мінімум із двох джерел: привезли з зони проведення бойових дій на Донбасі або «зекономили» під час навчальних стрільб на якомусь із військових полігонів.

Раніше затриманий ковельчанин уже притягувався до кримінальної відповідальності за скoenня крадіжки та зберігання наркотичних речовин.

«Вилучені набої поліцейські направили до науково-дослідного експертно-криміналістичного центру МВС для проведення експертизи. Відомості слайді внесли до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ч.1 ст.263 (Незаконне поводження зі зброя, бойовими припасами або вибуховими речовинами) Кримінального кодексу України. Санкція статті передбачає покарання у вигляді позбавлення волі на строк до 5 років», – наголошує сектор комунікації поліції Волинської області.

Світлана КОМА.
На фото ковельської поліції: один із вилучених патронів.

...ДИПЛОМАТИЯ

На початку лютого до виконання обов'язків Генерального консула України в Бресті приступив Анатолій Діденко, який замінив на цій посаді «довгожителя» Олега Мисика.

У царстві деревостанів

...ПРОФЕСІОНАЛ

Розповідь про чоловіка, сенсом життя якого став ліс.

Тепер Петро Федорович поза лісом себе просто не уявляє. Тут у нього не тільки робота, а добра нарада відпочити тілом та душою. Шум віковічних дібров став для жителя с. Ростань, що у Шацькому районі, Петра Мегеля найчарівнішою музикою, которую він готовий слухати денно і нічно. У кожного дерева своя неповторна мелодія, власний стиль та мотив. Потрібно лише вміти їх сприймати та навчитися слухати. Іноді мелодії аж надто тужливі та мінорні, а бувають напрочуд безжурно-бравурні. Такі найчастіше можна почути весною, коли дерева починають заново вдягати свої звичні зелені шати, за якими дуже сумують з осені.

зробити знімок, майстер лісу із задоволенням начепив нагрудний знак «За бездоганну службу в державній лісовій охороні» – це відомча заохочувальна нагорода Державного агентства лісових ресурсів України.

ки оберегти ліс від різного роду крадіїв, а й збільшити площі зелених насаджень. Це, як і земля, наше найбільше національне багатство, яке дістанеться у спадок не одному поколінню, яке прийде після нас.

Народився і зріс цей до-

З Петром Федоровичем ми зустрілися біля вольєра для диких свиней, що розташований в угіддях Піщанського лісництва, а спілкувалися в лісничівці неподалік водойми, на якій утримується виводок зі ста диких качок, оскільки лютневий морозець давав про себе знати. Перед тим як

– Серед лісівників Волині тільки двоє мають цей значок, – з нотками неабиякої гордості повідомляє Петро Мегель. І якусь мить помовчавши, скромно додає, – Чим заслужив таку пошану і сам не відаю? Нічого особливого, дається, не зробив. Працюю як інші, стараюся, аби не тіль-

бре збитий, середнього зросту чоловік у царстві правічних деревостанів, що впритул підступають до сільських осель Ростаня. Тож їх колискову мелодію спізнав з раннього дитинства. І не тільки спізнав, а й полюбив, широ і назавжди. Саме та любов і привела його згодом, уже після

школи, у Шацький лісний технікум.

Дипломованим спеціалістом прийшов він у місцевий міжколгоспний лісгосп на посаду лісника. Трудився на совість, бо добре пам'ятав мудре настанови батька й матері. І нема у тому ніякої його вини, що на зламі тисячоліть це лісове господарство кануло у Лету. Його просто розформували. Оскільки ліс став основою життя Петра Мегеля, він влаштовується на роботу у державне лісництво. Працює майстром, старшим майстром, майстром з лісозаготівлю. На усіх посадах зарекомендовує себе з найкращого боку. Не звик трудитися з опущеними руками. Якщо за щось береться, то робить на совість. У такому випадку, впевнений, і себе не підвідеш, і комусь прикроєті не зробиш.

І ось зібло уже десять літ, відколи Петро Федорович на посаді майстра лісу того ж таки Ростанського лісництва. Професійні обов'язки старається виконувати чесно й сумілінно, не нехтує жодним дріченням керівництва. Коли треба, то треба. Усєтвориться задля загальної справи. А клопотів у майстра лісу чимало. Насамперед він має дбати про охорону зелених насаджень у вівріному обході, площа якого перевищує тисячу гектарів.

Ліс, звичайно, не поле, яке проглядається з кінця в кінець. Через якусь сотню метрів легко захватитися будь-якому порушником. Тож пильність для охоронця деревостанів завжди буде і лишається на чільному місці. Поки що вона жодного разу не підвела нашого природолюба. Не менш відповідальною роботою є рубки догляду, відпушк та відправка деревини. Тут треба скрупульозно звірити та підписати усі документи, аби і самому не потрапити у просак, і клієнта не підставити. Адже

дорогою можуть зупинити правоохоронці, аби перевідчитися, що ліс не крадений. Що регулярно доводиться звіти здавати, то про це навіть і не зікається.

– Особливої нагонки завдає весна, – зізнається Петро Мегель, – коли надходить час садити дерева. Тут власними силами впоратися важко, тож доводиться просити допомоги в односельців, школярів. Щоправда, перші відгукуються не дуже охоче, а ось діти виручають здоровово. Саме завдяки цьому щорічно успішно справляється з плановими показниками відновлення зелених насаджень.

Не втримуюся, аби не запитати свого співрозмовника, чим же привабив його ліс? У відповідь чую, що він закоханий у нього, навколо нього природу з раннього дитинства. Звідки це? – і сам не знає. Ніхто в його родині з лісом не був пов'язаний. Батько у свій час працював у Ростанському деревопереробному цеху. Свого часу був такий. А ще Петро Федорович зізнався, що дуже любить збирати гриби та рибалити.

Щасливий і тим, що має хорошу сім'ю, де завжди знаходить душевний спокій та розряду. Дружина, Тетяна Іванівна, завідує садочком у рідному Ростані. Разом виховали троє дочек. Старша Оксана закінчила ін'яз у Львівському національному університеті імені Івана Франка, середульша Юлія навчається на третьому курсі агрономічного факультету у Дублянах, а найменша – Сніжана – 10-класниця Ростанської школи.

– Людина тоді почувавася щасливою, коли має улюблену роботу та хорошу дружну сім'ю, – мудро філософствує на завершення нашої зустрічі один з кращих майстрів лісу Шацького лісгоспу, написати про якого попросив його директор Андрій Самолюк.

Володимир ПРИХОДЬКО.
На фото автора: Петро Мегель; краса лісу.

Нові люди в Бресті

Тому роботи в Анатолія Діденка – непочатий край. Хоча б тому, що треба на користь України вирішити проблему демаркації кордону біля с. Ветли Любешівського р-ну, а також додомогтися припинення експлуатації Хотіславського крейдяного кар'єру, який загрожує зневодненню всіх озер Шацького поозер'я.

Раніше Генконсулом України в Бресті працював

добре відомий волинянам Олег Мисик, чия місія закінчилася на початку ц. р.

Роман УСТИМЧУК.

На фото з газети «Вечерний Брест» і Світлани ГЛОВАЧУК: Анатолій Діденко; символ Бреста – фортеця-герой.

Від редакції. Багатьом волинянам буде корисно інформація, де

знайти і як сконтактувати з Генеральним консульством України у Бресті. Адреса: 224030, м. Брест, вул. Воровського, 19.

Телефон: (+375 162) 22 04 55; телефон «гарячої» лінії (виключно в разі загрози життю чи загибелі громадян України) – (+375 25) 694 06 06, факс: (+375 162) 22 04 55. Ел. пошта: gc_byb@mfa.gov.ua

Компот для великої родини

... БЕРИ ПРИКЛАД!

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

Переможця ми застали за роботою. Чоловік разом із другом чаклував над стірим обігрівальним котлом, намагаючись вдихнути у нього нове життя.

«Та от перероблю, вношу свої корективи, щоб скучно не було. Люблю щось таке зробити, що не всі роблять. А то пішов, купив, переплатив? А навіщо, якщо можна самому зробити!», — розповідає Олександр Миколайович.

На моє питання, як довго він дружиць із «Волинською газетою», відповів, що лише з Нового року (і одразу ж став переможцем), але видання йому подобається, і він плачує і надалі його передплачувати. На думку нашого героя, чи не найголовнішою проблемою ХХІ ст. є небажання людей читати. Сам Олександр Житников цікавиться історією, а особливо — війнами. Зізнається, що романтика — не для нього.

Ну, якщо надрукована любовна історія чоловіка і не цікавить, то його власна — на першому місці. Тим паче, що ім'я її — Любов. Тож побачивши журналістів, одразу покликав дружину, щоб розійтися з нею таким приємним та несподіваним моментом.

Мені стало цікаво, як по-знайомилася ця дивовижна пара?

Спочатку подружжя знітилося, та потім господар сказав:

«Вона з Рівненської області, я з Волинської, а по-знайомилися... в Одесі».

Як виявилося, жінка уже певний час жила у «Південній Пальмірі», поїхавши туди на заробітки, а чоловік

там навчався. Зустрілися у спільніх друзів.

Господиня розповідає, що хоч і живе вже тут десять років, а нікто не може звінкнути до Волині. І менталітет тут інший, і клімат...

Сім'я виховує 5 діток: двох дівчаток та трьох хлопчиків. На час нашого візиту дітвора перебувала в школі, тож із ними не вдалося побачитися. Проте старша донька Дана захоплюється

поезією, тож, можливо, зовсім скоро ми разом із нашими читачами, познайомимося з юним талантом.

Також родина поділилася незвичайною історією про народження одного зі своїх синочків, який з'явився на світ на свято Миколая і якого разом із мамою рятував лікар із тим же іменем. Проте жінка назвала дитину Філіпом, аргументуючи це тим, що у хлопчика два дідусі Миколи та ще й на додачу рідний дядько — теж Микола.

«Забагато Микол для однієї сім'ї», — сміється Любов Миколаївна.

Подарунок для родини став сюрпризом, адже чоловік газети складає у своєму автомобілі, а читає, коли виявиться вільна хвилина.

Дружина жартує:

«Він газети в машині нікає, ніхто їх не бачить. А так старша донька точно б помітила, бо ж дуже любить читати».

Я поцікавилася, що першим зварить господиня у новій каструлі?

«Компот, — сміється, — Для борщу завелика, а для компоту для великої родини — якраз».

Що ж, надіємося, що наш подарунок довго прослужить: холодними вечорами родина зможе насолодитися теплими та запашними напоями, а вілку — втамувати спрагу.

Ольга КОНОНЧУК.

На фото автора: сім'я переможців (1-ша стор.); Любов та Олександр Житникові у с. Небіжка.

... СЕЛО І ЛЮДИ

Весна не жде

У Камінь-Каширському р-ні завершують приготування до весняно-польових робіт. Саме цьому присвячувалася нарада, яку провів перший заступник голови райдержадміністрації Олександр Михайлік.

Підсумував роботу галузі в минулому році начальник управління агропромислового розвитку, інвестицій, економіки та розвитку інфраструктури Олександр Нікітчук. Значно зросла середня урожайність практично по всіх сільгоспкультурах. Зокрема, зернових зібрали 25788 тонн (середня врожайність — 17,7 центнерів з га), а картоплі — 94553,48 т (164,1 цнт з га).

Встиги поліські селяни посіяти й озимину — загалом на 6690 га, причому, основна частина полів зайнята житом — площа складає 4568, а це 104,1% від намірів.

Незважаючи на фінансово-економічну скрутку, в районі продовжує діяти 8 цільових агропромислових програм. Щоправда, стурбованість викликає галузь тваринництва, адже селяни утримують 9421 голову великої рогатої худоби, з яких тільки 568 штук — в великих господарствах.

Наш кор.

На фото Романа УСТИМЧУКА: а без корівчини в поліському селі неможливо прожити...

Секрет довголіття діда Парфена

... ЩАСЛИВА ЛЮДИНА

З лози плести — не язиком ляпти. Тут і вміння потрібне, і наполегливість, і — витривалість, щоб не за один кілометр від рідного порогу гілок нарізати...

Недавно почула фразу, яка глибоко запала в серце:

«Старість приходить тоді, коли ти починаєш обходити калюжі, замість того, щоб їх перестрибнити». Чоловік, із яким я познайомилася під час відрядження в с. Небіжка Ківерцівського р-ну, живе саме за таким принципом.

Незважаючи на 86 років за плечима, наш поважний співрозмовник — ще той козак! І нічий язик не повернеться назвати його «стареньким».

Діда Парфена (так на-

зивають його місцеві жителі) в селі знають усі: і ті, чиї родини тут із предка віку живуть, і ті, хто тільки недавно долучився до дружної громади з центром у с. Озерце. Чоловік не лише закарбував у своїй біографії багато цікавих подій під час довгого життя, але й прославився ремеслом своїх умілих рук: уже 40 років займається лозоплетінням.

«Раз спіл єдного кошика, та й подивився, що не так вийшло. Розгсрдився і збурнув геть. Воно й лежало з пурвоку. А потім знову подивився... Подумав-поміниав, розібрався, що не так, та й став плести», — розповідає Парфирій Андрійович про свої перші кроки в ремеслі.

Чоловік плете різноманітні кошки для господарства: великі — для годівлі худоби, середні — для гриб-

ників та маленькі, щоб до церкви сходити на Пасху чи на Спаса. А витвори рук своїх роздарює сусідам та знайомим. На один кошик, при наявності лози, дідуясь затрачує 2-3 години.

«Аби лоза попала добре, то й кошик буде добре», — ділиться секретами Дід Парфен.

За матеріалом їздить у корчі, аж під Клепачів, це 2-3 кілометри дороги. У свої 86-ть літ маршрут долає на ровері.

«Ровером поїду собі та й наріжу матеріалу. Як почав їздити у 16-ть років, так по сьогоднішній день і їїджу», — розповідає.

Метал і гума не витримують такого випробування часом. Тож за 70 років вже не один двоколісний засіб для пересування довелося поміняти... Але кожен із них для чоловіка — найкращий друг. Каже, що під час поїздки навіть болю в ногах не відчуває, а от ходити власними двома — та ще й на далекі відстані! — вже важко.

Незважаючи на поважний вік, дідуся сам і за худобину дбає. Виводить кошку на пашу. «Раніше, — згадує, — хати ставив.. І свою власними руками звів. А ще працював у Жидичині на пилорамі».

Дід Парфен із радістю розповідає про велику родину. А гордиться і справді є ким, бо ж у дідуся вже

навіть правнучки ростуть, правда розкидають їх дола по цілому світу. Навіть в Італії живуть...

Згадалося й минуле: «Я один лишився з роду», — розповідає чоловік. — Нас було восьмеро, але потім осталися троє, а тій померли. За Польщі у мене було три сестри, а я ні єдної не зінав.

Дід Парфен народився в Журавичах Ківерцівського р-ну, у війну — відомому осередку українського повстанського руху, але коли прийшли червоні партізани — село спалили. Вогонь знищив і оселю нашого героя, і він разом з матір'ю переїхав до дядька в Мар'янівку під Коломию. На той час хлопцеві виповнилося 15-ть. Старшого брата забрали німци, від яких він утік до бандерівців. Середній Панас — загинув на фронті, вже як мобілізували «другій совєті».

А батько хоч і повернувся з війни, та довго не прожив...

Так хлопець залишився тільки з матір'ю.

«У батька була рідня в Ситничах, не лишилося нікого — всі повмирали», — з сумом згадує наш герой перипетії долі.

У теперішню свою домівку переїхав через доньку, яка не часто приїжджає до батьків, аргументуючи нечасті візити далекою відстанню.

З Парфирієм Васюхника хочеться брати приклад. У свої 86-ть — він не просто має чудову пам'ять, като-

ється на велосипеді, але ще й насолоджується своїм хобі.

Можливо, саме ці складові і є еліксиром життя, який так вдало бореться зі старістю?

Ольга КОНОНЧУК.

На фото автора: Парфирій Андрійович із черговим витвором своїх рук; кожен кошик — неповторний!

... КОМІСІЇ

Громадський
контроль

Рішенням колегії Волинського ОУЛМГ та президії обласної організації профспілки працівників лісового господарства України створено галузеву безпекову комісію.

Вона займатиметься оперативно-громадським контролем з охорони праці, пожежної безпеки та безпеки руху. Її очолив заступник начальника ВОУЛМГ Олександр Рибчинський. До складу увійшли головні та провідні спеціалісти ВОУЛМГ та профспілкові активісти.

— Вже розроблено графік оперативно-громадських заходів, які мають здійснити члени новоствореної комісії, — повідомив її голова Олександр Рибчинський. — Вони вестимуть не тільки загальний нагляд, а й надаватимуть лісогосподарствам методичну допомогу у вирішенні тих чи інших питань що стосуються охорони праці.

Лісова галузь завжди була пов'язана з викликами і небезпекою. Тут є професії, які вважаються небезпечними і потребують постійної уваги. Це лісоруби, робітники деревообробних цехів, кранівники, стропальники, кухарі, електро-газозварювальники, водії лісовозів, кочегари, працівники лісової охорони, яким доводиться приборкувати пожежі, затримувати озброєних браконьєрів. А ще є багато специфічної роботи, пов'язаної з отриманням дозволів на виконання робіт з підвищеною небезпекою.

Комісія також проконтрлює встановлення на лісосіках будиночків обігріву, приведення у відповідність до встановлених норм тих, що вже є, зверне увагу на безпеку виконання лісосічних робіт узимку. У поле зору членів комісії потраплять й інші важливі напрямки роботи.

Сергій ЦЮРИЦЬ.

Підгледіти душу в скульптурі

... ВИСТАВКА

«Всяке мистецтво є наслідуванням природи» — вислів античного філософа Луція Аннія Сенеки є безумовним підтвердженням загальної концепції персональної виставки виразних пластичних фігур під назвою «ФІГУРАТИВНА СКУЛЬПТУРА АБО МИСТЕЦТВО РУКОТВОРНЕ».

Її автор — професійний скульптор Олександр Грицай. Презентація виставки відбулась 6 лютого у Любомльському краєзнавчому музеї. Під мелодії класичної фортеціаної музики у виконанні викладача музичної школи Ірини Пятковської збиралися на урочистий захід запрошені гості, які отримали унікальну можливість відчути прекрасне у поєднанні різних видів мистецтв.

Наділений непересичним талантом фахівець своєї справи — уродженець і житель с. Бережці, що на Любомльщині. Як розповів у вступному слові директор музею Олександр Остапюк, митець здобував освіту у Ковельському художньо-ремісничому училищі і Харківському художньо-промисловому інституті, протягом п'яти років працював у художній майстерні відомого скульптора Леоніда Баранова у Москві. А дев'ять років тому повернувся у рідне село, де живе і працює нині. Його роботи експонувалися на 25 обласних, всеукраїнських та міжнародних виставках, зокрема, у Волинському краєзнавчому музеї, містах Ковель, Харків, Тернопіль, Москва. Олександр Дмитрович наголосив, на особливій тематиці нинішньої виставки і запросив до проведення першої екскурсії самого майстра

Олександра Олександровича Грицая.

Гості мали змогу почути з вуст автора історії створення окремих робіт, про те, скільки часу необхідно для виготовлення фігур та багато інших деталей, пов'язаних безпосередньо із його творчістю. Вражає віртуозно довершеністю скульптура із характерною назвою «Міс Скорпіон», яка була створена з волинської моделі, інститутська робота митеця «Автопортрет», відлита із бронзи таємнича постать під назвою «Творчість», що зображає однокурсницю Олександру Грицая, класично-досконалу статуя «Каріатида», яку багато хто із компетентних відвідувачів визнали мистецьким шедевром. Оригінальна гіпсова скульптура «Сузір'я Альфа Центавра» у бронзовому варіанті знаходитьться у галереї «Артефакти» у Москві.

По-своєму цікавим є реалістичний портрет хлопчика-сусіда у 8-річному віці під назвою «Дитинство». На фото представлена дипломна робота «Розп'яття», яка планувалась для костелу м. Любомль.

Олександр Грицай охоче відповідав на запитання. Зокрема, розповів, що раз виготовляє вироби з дерева для продажу, щоб мати заробіток. Створює на замовлення скульптурні портрети — і чоловічі, і жіночі, і дитячі, і колективні або ж, кому до вподоби — сімейний рельєф. Матеріали використовує різні — дерево, гіпс, бетон, значно дорожчо буде бронза.

Зрозумілим є те, що скульптура — мистецтво не з дешевих і потребує суттєвих затрат як коштів, так і часу, і митців такого напряму особливо нелегко пристосуватися до буревенного і непевного сьогодення.

На питання про найдо-

рожчий витвір для його серця майстер сказав, що кожна робота є дорогою, осілки в кожній треба вкладати місяці свого життя, а це — час внутрішніх і навколошніх злін, пошуків змісту і натхнення. «Чим більше роботи вкладаєш, тим річ дорожча», — змістовно підсумував Олександр Грицай.

Із запрошених гостей виступили керуючий справами районної ради Олексій Хом'як, який висловив шире захоплення роботами і побажав автору допомоги меценатів і подальшого розвитку його таланту. Голова сільської ради с. Бережці Богдан Зосимчук розповів про незвичайне знайомство зі скульптором, поділився особистими враженнями від окремих речей: філософської скульптури «Попелюшка», рельєфу «Адам і Єва», де простежується відсутність гендерних ролей через ідентичні зображення об-

лич. Любомльська художниця Наталя Блонська наголосила на тому, що такі психологічні, бездоганні в анатомічному плані речі, що потребують величезної праці, в Україні повинні робити тільки професіонали, яким і є автор презентованої виставки. Представник фонду Ігоря Палиці «Тільки разом» Лариса Солом'янюк у своєму відгуку сказала, що автор дає можливість людям побачити прекрасне його очима.

І справді, виставка є надзвичайно актуальною і підтверджує те, що класика ще не повністю зникла із поля зору, сфери діяльності, простору захоплень. Адже, як сказав скульптор Олександр Грицай, це раз вироджується, настала пора абстракції, чогось приблизного у мистецтві, а в класичних роботах, які відтворюють світосприйняття, є своя складність.

До речі, у відгуках перших відвідувачів експозиції

увага зосереджена на щирості, душевності робіт, які виконані з любов'ю і піднесенням. «В авторських лініях скульптурних портретів зовсім немає ніякої напруги, лише м'якість і доброта, одразу помітна професійність. Загалом, роботи такого високого рівня у Любомлі до цього часу ще не виставлялись...» — відзначив при оглядах виставки місцевий художник Володимир Сущик.

Зaproшуємо усіх бажаючих відкрити для себе дивовижний світ досконалого мистецтва нашого земляка Олександра Грицая із можливістю придбати або замовити скульптуру у майстра. Виставка експонуватиметься в музеї протягом цілого місяця.

Юлія ХВАС,
науковий працівник
Любомльського краєз-
навчального музею.
Фото автора.

«Гостиці — для звірів»

... АКЦІЇ

Ця природоохоронна традиція — їхати до братів наших менших із гостицями — зародилася сім років тому. Ініціатором стали міський центр туризму, спорту і краєз-навства та Волинський туристичний клуб «МІ».

Цей рік не став виключенням. Керівник турклубу Руслана Мельник оголосила про збір гостиців. Тож у день виїзду біля Луцької ЗОШ №23 можна було спостерігати таку картину: малі і дорослі несли пакуночки із зерном, овочами,

фруктами, сіллю, різними смаколиками.

— Зима — найскрутніша пора для звірів, — зазначає головний організатор заходу. — Попри холод докучає і голод, адже їх у цей час дуже мало. Тому брати наші менші змущені бігати у пошуках їжі по лісу, та не-втомно шукати якийсь харч, щоб прогодувати себе та своє потомство.

Звісно, їх підгодовують місцеві єгері. Тільки у ДП «Звірівське» лісові мешканці з'їдають до 100 тонн харчів. Середина зими, особливо лютий, — найважчая пора для звірів. Адже нинішня зима є холодною та сніжною, тому тварини, на думку Руслани Григорівни, потребують допомоги і гостиці, привезені небайдужими, урізноманітні їх харчування.

І ось природолюби сідають в автобус і він виїдує до Звірівського лісу. Чимало його пасажирів, незважаючи на юний вік, їдуть до звірів далеко не вперше. Вони добре знають не тільки про повадки благородних і плямистих оленів, козуль і диких свиней, а й що вони їдять та чого найбільше потребують.

На господарському подвір'ї ДП «МГ «Звірівське» на них вже чекають єгері. Усі розсідаються на сані із пахучим сіном і фурмани, погукаючи на гривастих, везуть їх до підгодівельних майданчиків.

Директор мисливського звірогосподарства Сергій Байцим каже, що цієї зими

— Ні, чаю звірі не п'ють!!! — мовила її подружка. — Вони люблять сіль. Хто привіз солоний сніг, гайдя до солонці!

А потім ще й сінця наносили у годівнички. А поправивши, і самі їсти захотіли. Тож попрямували до рекреаційного майданчика, де єгері вже розпалювали ватру. Гріялися біля вогнищ, пекли на роженцях сало та голосно обговорювали, чи подякують їм звірі за гостинці. А то я же? Малі оленята та козулі наївуть до газети написали, аби всім-всім дітям та їх батькам винесли подяку за чуйність і доброту.

Подібні зустрічі з учнівською та юнацькою молоддю для єгерів мисливського господарства вже стали традиційними. Добре знають вони в обличчях керівника туристичного клубу Руслану Мельник, яка з колегами навіть кінофільм про їх роботу відзначила.

— Приємно, що у нас є такі талановиті організатори дозвілля, — каже єгер звірогосподарства Мирослав Захарусь. — Хто полюбить Природу в дитинстві, той не розлюбить її і в ста-роті.

До Луцька поверталися усі щасливі та задоволені. У найближчі дні мають написати свої відгуки про те, як возили гостиці лісом-звірам і птахам.

Сергій ЦЮРИЦЬ.
Фото Руслані МЕЛЬНИК.

— Як жаль, що звірі не вміють куховарити! — пожалував хтось. — А то б наварили каші, борщу та супу.

— А ми ж забули про цукор! — забідкалась котрась із дівчаток. — А що як звірі захочуть гарячого чаю?

•• РЕЗОНАНС

Останнім часом у волинській пресі почали друкувати матеріали, в яких намагаються підкреслити читачів, буцімо в Луцькій міській клінічній лікарні неефективно використовувати благодійні внески пацієнтів, леді не наживаються на них.

Можна було би повірити у циркість намірів авторів цих публікацій, якби вони мали авторитет справжніх захисників пересічних громадян. Та коли під статтями завжди стоїть один і той самий підпис, мимоволі задумуєшся, кому все це вигідно. І чи не є автор зацікавленою особою в суперечці? Тим паче, що він сам уже тривалий час займається на Волині збором і використанням добровільних внесків пацієнтів лікувальних закладів.

Мова йде про Дмитра Глазунова, засновника і голову правління Волинської обласної громадської організації «Волинська обласна лікарняна каса» (скоро чено — «ВОЛК», так її сам часто називає засновник). Нешодавно цей худорлявий чоловік із зализаним чубом ще й уявив себе телезіркою. Зняв ролик і розмістив його в інтернеті, заликаючи глядачів поширювати цей пасквіль (по-іншому й не назвеш) у соціальних мережах. Очевидно, розумів, що жодне інтернет-видання не розмістить його на своїх сторінках, не покаже його й жоден телеканал, ні громадський, ні приватний. Навіть за гроши, сплачені як комерційна реклама. Не тому, що бойтесь когось критикувати, а лише через те, що ролик цей — бездоказові звинувачення, маніпуляція фактами, гра на почуттях обивателів, які шукають причину всіх своїх негараздів у чиєму злому умислі. Мабуть, через те, що медіа-спільнота побачила в цьому відео упередженість і відмовила в розміщенні його на своїх ресурсах, в різних інтернет-виданнях невідомий автор в коментарях під різними замітками про майбутнє реформування медицини, використовуючи ніки «медик» чи «лікар», почав закликати дивитися на YouTube цей «відеошдерв». Можна лише загадуватися, хто цей «медик» чи «лікар», якщо не сам Дмитро Глазунов, хоч до медицини він має таємний самий стосунок, як каналізація до каналу.

Що ж у цьому «кіно»? Загалом нічого нового. Його невідомі творці, певно, за грубі гроши намонтували кадри з передачі телеканалу «ZIK», в якій автор, використовуючи прийом сторітлінгу, на прикладі Луцької міської клінічної лікарні, доводив, що зауваження благодійних коштів для лікування пацієнтів — не віхід, а майбутнє — за страховою медициною. Загалом змістовний сюжет із дотриманням всіх журналистських стандартів, порізаний на шматки і розбавлений коментарями Дмитра Глазунова, в руках невідомих відеоінженерів перетворився на грубий «кнайдз» на головного лікаря Луцької міської лікарні Ларису Духневич і голову правління членської благодійної організації «Муніципальна лікарняна каса» Федора Кошеля.

Заглядаючи в камеру і розмахуючи руками, Дмитро Глазунов доводить уявному глядачу, що, мовляв, хоче досягти прозорості в процесі збору і використання бла-

Самотній «ВОЛК» лізе в кишені лучан

«Справжня причина виступів Дмитра Глазунова проти керівництва Луцької міської клінічної лікарні.

годінних внесків пацієнтів у Луцькій міській лікарні, а ще, маніпулюючи фактами, намагається звинуватити керівництво закладу і «Муніципальної лікарняної каси» в корупції. Щоправда, обмовився: жодного криміналу в діях посадових осіб немає, є тільки моральний аспект. От про нього давайте й поговоримо.

Практика зачленення благодійних внесків для підтримки належного функціонування лікарняних закладів або через т.зв. лікарняні каси запроваджена в Луцьку майже два десятки років тому. Як пояснював свого часу багаторічний начальник управління охорони здоров'я Луцької міської ради Федір Кошель, а нині голова правління «Муніципальної лікарняної каси», ця членська благодійна організація створена у 1999 році — в період тотального безгрошів'я. Тоді Конституційний суд заборонив медичним закладам напряму приймати благодійні внески, але дозволив зачленити їх опосередковано. Так почали з'являтися подібні організації у багатьох містах України.

«Наша діяльність — це підтримка лікарняних закладів, яким кошти держава виділяє лише на зарплати та енергоносії, а от на прання близні, вивіз сміття, канцелярію, бланки для документів тощо — взагалі нічого не дає. Тим більше без належного фінансування не зможе працювати дороговартісне обладнання», — розповів Федір Кошель у коментарі інтернет-виданню «Волинь24».

Незважаючи на неоднозначне ставлення в суспільстві до цього явища, воно справді дало можливість утримати заклади медицини на належному рівні, забезпечити реальними коштами статті витрат, які роками не фінансуються (крім зарплат і енергоносіїв), та дало можливість простим людям належно проліковуватися за рахунок солідарних коштів організації.

Як це працює, Федір Кошель пояснив в авторській статті, опублікованій у «Волинській газеті», «Касири ЧБО «Муніципальна лікарняна каса» щоденно здають зачленені кошти (благодійні внески) на розрахунковий рахунок, — деталізує голова правління благодійної організації. — Облік ведеться в розрізі кожної медустанови. Загалом робота налаштована за таким механізмом: головні лікарі подають листи про необхідність одержання безвіоротної фінансової допомоги на розрахунковий рахунок (або лист, договір, рахунок на оплату товару чи послуги), медустанова дає доручення на ЧБО «Муніципальна лікарняна каса» на свою матеріально-відповідальну особу для одержання товару, ЧБО «МАК» відписує доручення на постачальника для одержання товару (товар транзитом), далі «Муніципальна лікарняна каса» відписує накладну на доручення медустанови, і товар по цій накладній оприбуто відповідає на баланс цієї ж медустанови».

«Ці кошти повинні переходити на інший рік і повинні вестись чітким обліком по кожній людині. А Глазунов ці кошти забирає собі, і він повинен за це відповісти. Я розумію, що 10-15% зібраних грошей можна використовувати на утримування організації, ведення бухгалтерського обліку, зарплати працівникам, але не більше», — наголо-

си винишній очільник «Муніципальної лікарняної каси», який наполягає на перевірці ВОГО «ВОЛК» державними органами. Якщо кошти надають на розрахунковий рахунок — лікувальний заклад обов'язково подає звіт про їх використання, про що відповідно оприлюднюються інформація на дошках оголошень та на сайтах медустанов. На сайті «Муніципальної лікарняної каси» можна побачити звіти про надходження та видатки благодійної організації за кожен рік роботи.

Дещо по-іншому організована робота громадської організації «Лікарняна каса «Допоможемо собі», її члени, колективні й індивідуальні, сплачують регулярні внески, а в разі потреби лікування в стаціонарах і дених стаціонарах, затверджених у переліку медичних закладів, отримують на певну суму медикаменти, не платять або платять частково за лікувально-діагностичне обстеження у визначеных перед закладами. Також організація може витрачати кошти на санаторно-курортне лікування і стоматологічну допомогу, допомагати в лікуванні дітей по членських квитках батьків. Усі звіти про зачленені і витрачені кошти, кількість пролікованих, обстежених, середньо вартість лікування в розрізі кожного року також можна знайти на сайті організації. Тут наявіть зазначено, що, скажімо, за 2015 рік витрати на утримання організації становили 10,7% від зачленених коштів. А всі невитрачені гроші переходять на наступний рік.

Приблизно за таким же алгоритмом мала би працювати Волинська обласна громадська організація «Волинська обласна лікарняна каса» (ВОГО «ВОЛК»), створена Дмитром Глазуновим у 2005 р. Мала би. Та тільки її діяльність — таємниця за сімома замками.

Як стверджував сам Дмитро Глазунов на показовому шоу під назвою «відкрита конференція ВОГО «Волинська обласна лікарняна каса», проведенню в лютому 2015 року в конференц-залі готелю «Україна», «в цілому за 2015 рік на основну статутну діяльність ВОГО «ВОЛК» витратила майже 2,2 млн грн із 2,7 млн, що надійшло, а послугами скористалися 2 700 членів».

Перевірити, чи так це насправда, неможливо, тому що жодних детальних звітів не було оприлюднено. Ба більше, за словами Федора Кошеля, ВОГО «ВОЛК» настільки закрита організація, що її не можна знайти за вказаною у реєстраційних документах адресою. Вона працює як страхова компанія, забираючи в кінці року всі невикористані кошти на власні потреби, що, по суті, незаконно.

«Ці кошти повинні переходити на інший рік і повинні вестись чітким обліком по кожній людині. А Глазунов ці кошти забирає собі, і він повинен за це відповісти. Я розумію, що 10-15% зібраних грошей можна використовувати на утримування організації, ведення бухгалтерського обліку, зарплати працівникам, але не більше», — наголо-

зи необхідне повідомити про те, що Фонд «Рідна Волинь», який був заснований Борисом Клімчуком, більше не носить його ім'я. Просимо надалі не пов'язувати діяльність цього фонду з ім'ям Бориса Петровича та його сім'єю. Також ми звернулися до нового керівника цієї структури з наполегливим проханням змінити назву і більше не використовувати ім'я Бориса Петровича для реалізації своїх проектів.

•• ВІДЗНАКИ

«Голос благодійності 2017»

Український форум благодійників нагородив трьох волинських журналістів відзнакою «Голос благодійності 2017».

Серед них Яна Рамська (радіо «Луцьк»), Мирослава Ватащук та Василіна Борщук («Волинь Post»).

Про це повідомляє Незалежна медіа-профспілка України, членами якої, зокрема, є Мирослав і Ваташин. Ця нагорода вручається мас-медійникам, які пропагують діяльність волонтерів та благодійників, популяризують їх добрі справи та заохочують до борчинністі, а також розслідують факти зловживань.

Загалом відзнаки для журналістів «Голос благодійності» отримала 15 працівників національних та регіональних ЗМ

•• КОНКУРС

Оголошення

Волинська обласна рада оголошує конкурс на заміщення вакантної посади консультанта – бухгалтера відділу фінансово-господарського забезпечення діяльності ради.

Заяви для участі в конкурсі приймаються протягом 30 календарних днів з дня опублікування оголошення. До заяви додаються: особова картка П-2ДС з автобіографією, копія документа про освіту, копія паспорта, копія військового квитка, медична довідка (форма № 133/о).

Вимоги до кандидатів на посаду:

– вища економічна освіта, стаж роботи за фахом на державній службі чи службі в органах місцевого самоврядування не менше 3 років або на посадах на державних підприємствах не менше 5 років.

Документи подавати за адресою: м. Луцьк, Київський майдан, 9, каб.

№ 416. Довідки за телефонами: 77-83-15.

•• КОНКУРС

Оголошення

Волинська обласна рада оголошує конкурс на заміщення вакантних посад:

– консультанта відділу з питань управління об'єктами спільноти власності територіальних громад сіл, селищ, міст області та землями комунальної власності;

– консультанта відділу з питань організаційного забезпечення діяльності ради.

Заяви для участі в конкурсі приймаються протягом 30 календарних днів з дня опублікування оголошення. До заяви додаються: особова картка П-2ДС з автобіографією, копія документа про освіту, копія паспорта, копія військового квитка, медична довідка (форма № 133/о).

Вимоги до кандидатів на посаду:

– консультанта відділу з питань управління об'єктами спільноти власності територіальних громад сіл, селищ, міст області та землями комунальної власності – вища юридична освіта, стаж роботи за фахом на державній службі чи службі в органах місцевого самоврядування не менше 3 років або на посадах на державних підприємствах не менше 5 років;

– консультанта відділу з питань організаційного забезпечення діяльності ради – вища освіта, стаж роботи за фахом на державній службі чи службі в органах місцевого самоврядування не менше 3 років або на посадах на державних підприємствах не менше 5 років;

Документи подавати за адресою: м. Луцьк, Київський майдан, 9, каб.

№ 416. Довідки за телефонами: 77-83-15.

Фото із сайта «VolnyPost».

Нікому не потрібний Міцкевич

•• ОБЕРЕЖНО: ІСТОРІЯ!

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

15 років тому овальний зал засідань теперішньої обласної ради був іншим. У усякому випадку, на його стінах красувалися портрети всіх повоєнних керівників двох гілок влади, починаючи компартійними головами обладр і облвиконкомів і закінчуючи зображеннями на той час чинних голов облдержадміністрації Анатолія Француза і голови обладри Василя Дмитрука. Але «помаранчеві вітри» здули зі стін ці похмури синьо-чорні зображення у безість... Лише кілька адміністраторів «білого дому» знають, куди поділися ці якщо не витвори мистецтва, то полотна...

Ще коли на учасників нарад згорі дивилися немигаючі очі серпчасто-молоткастого і тризубастого начальства, виникла думка: а чому «кодовід» волинської влади починається лише з вересня 1939-го? Хіба в 1941-1944 рр. і раніше тут не було інших керівників цивільної влади?

І навіть якщо вони представляли окупаційні режими, то як не шанувати, то хоча б знати про їхнє існування треба було б, правда? Тим паче, що далеко не всі з них по суті свої були ворогами нинішньої Української державності! Бо принаймні один із них – поляк Міцкевич – був у витоків становлення України як незалежної країни ще 100 років тому!

Він народився 26 лютого 1879 р. в українському Кам'янці-Подільському, навчався юриспруденції в Київському університеті, працював адвокатом в Одесі...

І був би Міцкевич і успішним юристом та добропорядним громадянином та католиком-поляком ще багато років, якби не драматичні події, коли царська імперія почала руйнуватися під тиском переворотів і революцій.

Упродовж 15 років праці в Києві він активно займався полонійними справами. В усякому випадку, входив до нелегальної організації «Товариство народної освіти», де потайки від самодержавства організували школи з польською мовою навчання. У вересні 1914 р. – один із фундаторів підпільного «Польського політичного союзу», який об'єднував етнічних поляків, які праґнули незалежності.

6 березня 1907 р. на нелегальному зібранні всіх таємних польських організацій Міцкевич обраний заступником голови виконкому «Спілки польських організацій», а наступного дня став одним із двох секретарів цієї організації. У липні 1917-го Міцкевич стає віце-президентом «Польського демократичного центру» (ПДЦ) і висунутий від цієї структури в українське представництво щодо облаштування польських справ.

Саме Мічіслав Міцкевич у складі делегації з Києва брав участь у переговорах із очільником Тимчасового уряду Російської імперії в Санкт-Петербурзі Александром Керенським, де обговорювалося питання автономії України.

Тож влада УНР, яку часто звинувачують у нетерпимості до інших народів, запросила Мічіслава Міцкевича на відповідальну посаду. І поряд із ним на урядових засіданнях працював Моше Зібельфарб – міністр із єврейських справ.

Його доля, до речі, склалася за схожим сценарієм. Уродженець Рівного після краху Української революції перейшов у Варшаву, де й помер у 1934 р. Чи не найвагомішим свідченням Моше Зібельфарба про ті часи стала написана ним у 1919 р. книга «Єврейське міністерство і єврейська національна автономія в Україні». ЇЇ, щоправда, віднайти неможливо навіть у найповажніших архівних установах...

Щодо Мічіслава Міцкевича, то в липні 1917-го призначений товаришем генерального секретаря міжнаціональних справ (польського відділу). У складі уряду УНР – із 21 серпня (3 вересня) по 30 жовтня (12 листопада) 1917 р. Одразу після проголошення незалежності України Генеральний Секретаріат був перетворений на Раду Народних Міністрів, до складу якої, серед інших, увійшли міністр «великоруських справ» (російських) Дмитрій Одинець, міністр польських справ Мічіслав Міцкевич – з 25 січня по 28 квітня, і вже згадуваний міністр із єврейських справ Моше Зібельфарб.

Після евакуації від лінії фронту війни з більшовиками, майбутній воєвода працював із червня 1920 р. в цивільній адміністрації м. Кельце, а в грудні того ж року переїхав до Варшави. Тут він трудився в адміністративному департаменті Міністерства внутрішніх справ. 13 лютого 1922 р. за пропозицією

майбутнього волинського воєводи у той драматичний час навіть подав у відставку, не погоджуючись із III Універсалом, за який Центральна Рада проголосувала 7 листопада 1917 р. Мічіслав Міцкевич мав ражцю: погляди на Універсал були різними, наприклад, кадети оголосили його капітуляцією перед більшовиками. Населення України не визнalo скасування приватної власності. Всі господарства більші за 50 десятин ставали державними, таким чином селяни не отримали нових земель, а поміщики втратили свої господарства. Невдала земельна політика привела до підтримки українським селянством більшовиків, які по встановленні своєї влади розподіляли землю за кількістю їдців у сім'ї.

Та Михайло Грушевський, Симон Петлюра і Володимир Винниченко на той час вважали інакше. Переконали 46 із 50-ти депутатів, що це правильно, коли з одного боку ми проголосуємо Українську Народну Республіку, а з другого не заявляємо про незалежність від Росії...

Утім, з 20 січня до 28 квітня 1918 р. Мічіслав Міцкевич таки повернувся в коаліційну владу: Голова секретаріату Центральної Ради Володимир Винниченко відставки не прийняв... В уряді Все-волода Голубовича він працював як міністр із польських справ, що викликало невдовolenня з боку ультраправих – і українців, і поляків. В усякому випадку, 14 березня 1918 р. співічизники зажадали його відставки, бо вважали, що поляк не може взагалі очолювати польське міністерство в Українському уряді.

Мічіслав Міцкевич справді заслужив реноме поміркованого політика, що і на той час, і зараз не може вважатися популярним. Тому коли Центральна Рада та уряд Вячеслава Голубовича припинили існування під тиском гетьманату Петра Скоропадського, який опирався на багнети німецьких окупантів, Мічіслав Міцкевич війшов у Польщу.

Після евакуації від лінії фронту війни з більшовиками, майбутній воєвода працював із червня 1920 р. в цивільній адміністрації м. Кельце, а в грудні того ж року переїхав до Варшави. Тут він трудився в адміністративному департаменті Міністерства внутрішніх справ. 13 лютого 1922 р. за пропозицією

міністра внутрішніх справ Станіслава Довнаровича керівника Польської держави Юзефа Пілсудські рішуче не погоджувався з проросійською політикою уряду Антоні Поніковські, який був готовий навіть вислати в Росію інтернованого Симона Петлюру з обезброненою старшиною армії УНР в обмін на виплату Москвою грошової компенсації на користь Варшави...

Ситуація, що склалася влітку 1922-го, напередодні парламентських виборів, була ще складнішою: Юзеф Пілсудський рішуче не погоджувався з проросійською політикою уряду Антоні Поніковські, який був готовий навіть вислати в Росію інтернованого Симона Петлюру з обезброненою старшиною армії УНР в обмін на виплату Москвою грошової компенсації на користь Варшави...

Передчуття не обманули Юзефа Пілсудські. Обраний 12 листопада 1922 р. парламент складався з лівих, правих і центристів, там було дуже багато представників національних меншин. Врешті-решт, депутати сформували Народні Збори, які проголосували за президентство не рекомендованого Начальником держави Станіслава Войцеховські, в Габріела Нарутовича...

Відтак, питання про доцільність перебування Мічіслава Міцкевича на посаді воєводи постало зі всією гостротою. Цього вимагали не лише ультраправі політики, але навіть газети – зокрема, «Głos Wołyński» і «Dzień Wołyński»...

Іого звільнили. В тодішній Польщі не виявилося нікого, хто хотів би продовжувати політику на зближення між народами, класами, культурами та віросповіданнями...

Чим займався після відставки Мічіслав Міцкевич, не знають навіть польські історики. Про наших і не кажемо... Єдине, що відомо: станом на липень 1939 р. він вважався померлим...

Тому зараз, коли хтось із волинян крокуватиме по вул. Міцкевича, варто згадувати, мабуть, не лише про видатного Адама Міцкевича, але й про не менші важливі для Волині Мічіслава, чийого портрета ніхто знайти в архівах неможливо...

Як мінімум, двічі брав участь у серйозних варшавських нарадах із участию всіх воєвод «східних кресів», де намагався захищати багатонаціональний та мультирелігійний вектор розвитку Волині.

Поворотним слід вважати, очевидно, листопадовий візит Юзефа Пілсудські на Волинь. Як воєвода, всіма клопотами опікувався Мічіслав Міцкевич.

А що дбати треба було навіть про життя іменитого гостя, то це підтверджував один із попередніх візитів Юзефа Пілсудські на окуповані території України: 21 вересня 1921 р. у Львові молодий українець – націоналіст Степан Федак – тричі вистрілив у Начальника держави, але тільки поранив галицького воєводу Казімежа Грабовські, що був поруч...

Ситуація, що склалася влітку 1922-го, напередодні парламентських виборів, була ще складнішою: Юзеф Пілсудський рішуче не погоджувався з проросійською політикою уряду Антоні Поніковські, який був готовий навіть вислати в Росію інтернованого Симона Петлюру з обезброненою старшиною армії УНР в обмін на виплату Москвою грошової компенсації на користь Варшави...

Відтак, питання про доцільність перебування Мічіслава Міцкевича на посаді воєводи постало зі всією гостротою. Цього вимагали не лише ультраправі політики, але навіть газети – зокрема, «Głos Wołyński» і «Dzień Wołyński»...

Іого звільнили. В тодішній Польщі не виявилося нікого, хто хотів би продовжувати політику на зближення між народами, класами, культурами та віросповіданнями...

Чим займався після

•• ПРОЦЕС

Через відсутність достатньої кількості суддів у Нововолинську, Апеляційний суд Волинської області постановив розглядати справу щодо жорстокого вбивства 17-річної жительки міста шахтарів Катерини Литкіної в Ковелі. І ось процес розпочався...

«Волинська газета» про дожкус відстежувати хід розслідування резонансного злочину, навіть на першому етапі якого правоохоронці пропустилися багатьох суперечностей і помилок. Про що казати,

коли навіть тіло нещасної жертви знайшли не поліцейські, а батько дівчини зі своїми товаришами?

Отже, кримінальну справу розглядає колегія Ковельського міськрайонного суду в складі головуючої Ірини Логвинюк, суддів Сергія Панаюка та Олени Восковської. На лаві підсудних – 16-річний Назар Статочнюк, якому «світить» довічне ув'язнення. Інший підозрюваний – колишній «хлопець» Катерини Литкіної Максим Терлецький (двоюрідний брат підсудного і неповнолітнього Назара С. – «в бігах») на території Словенії. Його допитували по «Скайпу», а тамтешні правоохоронці ка-

жуть, що українська сторона не надала достатніх доказів його провини, тому про примусову доставку цього громадянина в нашу країну не йдеться...

На судове засідання не прибули сімєро свідків... Це починає нагадувати саботаж... Бо якщо один із них – на навчанні, то шестеро були належним чином повідомлені про день та час судового засідання. Проте прийшав свідчiti Валерій Терлецький, який є ділом обвинуваченого Назара С., хоча суд його не викликав.

Адвокат з обласного центру Віктор Шостак заявив відвід всьому складу колегії та попросив передати справу іншим суддям, мовляв після підготовчого судового засідання з'явились обставини, які дають підстави сумніватися в неупередженому розгляді цим складом. За словами захисника, до провадження не долучили клопотання про повернення прокурору обвинувального акту, не задоволено клопотання про зміну запобіжного заходу обвинуваченому, колегія ніби не встигла ознайомитись з матеріалами справи та інше. Прокурор Сергій Самчук називав клопотання абсолютно безпідставним.

Колегія виголосила ухвалу, відмовивши у задоволенні клопотання про відвідування.

Після «відмовної» ухвали суду батько загиблої дівчини Сергій Литкін заявив цивільний позов до матері обвинуваченого Вікторії Гуліди щодо відшкодування,

яке спричинене вбивством, в сумі 1 млн грн. Позовну заяву приєднали до матеріалів справи, та розглядалиму окремо.

Обвинувачений Назар С. також підтвердив, що не бажає, щоб у цій справі взяли участь присяжні засідателі. А його адвокат Віктор Шостак також запречив, щоб ковельський журналіст Ярослав Гаврилюк фіксував хід засідання на відео та фото. Суд, утім, дозволив проводити відео- і фотозйомку.

У справі відмінно оголошено перерву до 24 лютого ц. р. Крім свідків, які не з'явилися, в залі не було представників Служби у справах дітей Нововолинської міської ради та Сектору ювенальної превенції Нововолинського відділу поліції.

Святослав КОВАЛЬЧУК.
На фото Ярослава ГАВРИЛЮКА: підозрюваний у вбивстві Назар С.; у залі засідань ковельського суду.

•• ПРИЇХАЛИ
На 700 тисяч!

Черговий улов незаконно викопаного на північному заході України бурштину вивили прикордонники Надбужанського відділу прикордонної варти Республіки Польща.

«В містечку Любича Клулевська знайшли в автомобілі «BMW X5» понад 150 кг бурштину вартістю понад 100 тис. злотих (приблизно 700 тис. грн), – повідомив прес-секретар загону Адриуш Сенницькі. – Автомобілем керував 29-річний українець, якого після конфіскації товару та допиту звільнено».

Наш кор.

•• КОНФЛІКТ
Безплатна земля?

Луцька місцева прокуратура звернулася до Господарського суду Волинської області із позовом в інтересах держави в особі Луцької міськради до приватного підприємства «Октопус-2015», аби стягнути понад 830 тис. грн збитків.

Прес-служба облпрокуратури стверджує, що приватне підприємство у березні 2015 р. набуло у власність нерухоме маєнно на вул. Привокзальній, 12 у Луцьку, проте щодо оформлення права оренди на земельну ділянку комунальної власності за цією адресою до міськради не зверталося, договори оренди вказаної земельної ділянки не укладались, орендної плати користувач не сплачував.

Добровільно відшкодувати завдані збитки ПП «Октопус-2015», яке належить Олександру Мирончуку, відмовилося.

У справу втрутилася прокуратура, її суді прокурори вимагали стягнення з підприємства до місцевого бюджету понад 830 тис. грн.

Але чи законні такі вимоги, встановити суд.

Наш кор.

Наш кор.

Податкове навантаження

фізичних осіб-підприємців першої та другої групи на 2017 р., встановивши їх:

- для фізичних осіб-підприємців першої групи в обсязі не більше 5% від прожиткового мінімуму або 80 грн у місяць;

- для підприємців-плательників другої групи в обсязі не більше 10% від мінімальної зарплати, або до 320 грн у місяць.

– Сьогодні, – говорить Михаїло Імберовський, – зі змінами до Податкового Кодексу України, суттєво збільшено податкове навантаження на фізичних осіб-підприємців. З 1 січня 2017 р. єдиний соціальний

внесок обраховується з розрахунку 22% від мінімальної заробітної плати кожного працюючого і його сума становить 704 грн, навіть якщо підприємець не декларує прибутку. Водночас законодавчо було збільшено рівень мінімальної заробітної плати, яка становить 3200 грн.

Крім того, фізичні особи-підприємці сплачують до бюджету єдиний податок, який встановлюється органами місцевого самоурядування для підприємців першої групи оподаткування до 10% мінімального прожиткового мінімуму (160 грн у місяць) та другої

групи оподаткування до 20% мінімальної заробітної плати (640 грн у місяць).

Щоб не збанкрутити, багато підприємців змушені терміново закривати свій бізнес, або піднімати ціну на товар чи скорочувати працівників, що викликає соціальну напругу в суспільстві.

Як вважає депутат, уряду варто не збільшувати податковий тиск, а переймати досвід країн Євросоюзу, в яких, у разі відкриття нових робочих місць підприємці на 2-3 роки взагалі звільняються від сплати податків, а основним бюджетонаповнюючим податком є ПДФО

(податок на доходи фізичних осіб).

Встановлення пільгового періоду та зменшення ставок єдиного податку буде соціально відповідальним і матиме позитивний вплив на економічну ситуацію в області та знайде розуміння в середовищі підприємців, які будуть легально здійснювати свою підприємницьку діяльність і поповнюватимуть місцеву казну. Такий крок назустріч підприємцям дозволить їм у цей перехідний період менш болісно пройти шлях детінізації на ринку праці.

Наш кор.

Вбивці дітей

на дитині власноруч каліцтв або заподіянням болю і обов'язково знімається на відео.

Однак просто порізами на руках не обходить. Зовсім недавно у підлітків з'явився нові запити. Тепер з «квестів» є «біжи або помри». Дитина повинна перебігти дорогу впритул до машини, що наближається.

Коли адміністратор групи впевнений в тому, що жертва готова до суїциду, створюється аудіо з музикою, в якому дитина виступає в головній ролі. Фінальне завдання – покінчили з життя самогубством та зафіксувати момент смерті на камеру в режимі

mi online. Відеозаписи в подальшому продаються в мережі Інтернет або в Darknet.

На сьогодні відомо про більш як 130 суїциdalних випадків – учасників цих спільнот.

У зв'язку з цим, просимо батьків бути уважнішими до своїх дітей та при можливості перевірити їхні облікові записи. А підлітків зажаємо: не станьте маріонетками у чужих руках. Життя прекрасне, то ж насолодіться кожним його моментом!

Ольга КОНОНЧУК.

На фото: логотип однієї з убивчих спільнот

•• КОСА НА КАМІНЬ

Доки уряд заявляє про недопустимість поділу пенсіонерів на «чорних» і «білих», голова облдержадміністрації Володимир Гунчик продовжує збільшувати розмір надбавок «кособиво за службеним»...

Пенсії усім громадянам України повинні і надалі нараховуватися за єдиним законом. Так вважає віце-прем'єр-міністр України Павло Розенко, а поширила це твердження прес-служба Кабінету Міністрів України. Але доки в Києві говорять про недопустимість штучного поділу людей похилого віку на «чорних» і «білих», волинський губернатор Володимир Гунчик понад 2 роки саме цим займається!

Коментуючи ухвалений Верховною Радою у першому читанні законопроект, відповідно до якого пенсія суддів Конституційного Суду повинна становити 80% від заробітної плати, віце-прем'єр-міністр Павло Розенко заявив:

«Я категорично проти відновлення системи спецпенсій в Україні. Я був одним із організаторів процесу скасування спецпенсій і з 1 липня 2015 р.: у нас ліквідований ВІП-пенсії і поділ пенсій

нерів на «чорних» і «білих». Саме ми вбили систему ВІП-пенсій, і якщо зараз, під будь-якими приводами, будуть намагання повернути цю систему, я перший, хто буде вести роботу з депутатами і наполягати на вилученні з всіх нормативних актів системи спецпенсій».

А в цей час колишній активіст Євромайдану, член Громадської ради при Луцькому міському голові Михаїло Шелеп лише через суд добився від очільника виконавчої влади нашої області отримання зовсім не секретної інформації: кому з барського плачі накинули товсту пачку гривневих купюр до худої пенсійної «ставки»!

«За особливі заслуги перед Україною». З таким формулюванням Володимир Гунчик тільки в 2015-2016 рр. підписав не одне розпорядження про встановлення доплат до пенсій 451 мешканцеві області. Ця надбавка встановлюється у розмірі від 20 до 40% прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, тобто доплата складала від 214 до 483 грн.

Серед них є чимало людей, яким дійсно треба до-

помагати. Найбільше – матерів-героїнь, учасників АТО, багатодітні та осиротілі родини. Але до них «затесалися» й ті, хто ніколи не відвідав від хліба з маслом! І особливо щільними рядами йдуть різноманітні депутати: Василь Павлюк, Надія Ткачук, Олена Іванюк, Василь Бебес, Володимир Чечер'як, Анатолій Стеценюк, Василь Люлька, Валентина Оніщук, Ольга Шимонюк, Володимир Мостицький, Любов Бень, Іван Гнатюк, Володимир Рожеклюк, Павло Звонар, Степан Крамл, Василь Матейчик, Володимир Хрупчик, Юрій Шоломицький і т. д. і т. п. А на початку року цю когорту поповнив навіть багаторічний начальник відділу культури та директор Палацу культури м. Луцька Юрій Войнаровський...

Тому, як колись зауважили гумористи, перед законом усі рівні, але серед них є ще рівніші...

Про це, вочевидь, задумався сам Володимир Гунчик, якому 9 березня наступного року виповнилося 60 років і він зможе піти на пенсію, котра, звичайно, «за особливі заслуги перед Україною» має бути більшою, ніж в інших.

Роман УСТИМЧУК.

Зовсім скоро над рідною Волинню заклекочуть лелеки, несучи на своїх крилах весну. Але часто так буває, що буськи прибувають, а тут — холоднечас... Як кілька років тому, коли боцюни прилетіли з теплих країв, а тут — морози й сніги. Птахи почали масово гинути, і якби не допомога добрих людей, то втрат могло бути набагато більше...

А як багато ми знаємо про цих дивовижних птахів?

Їх люблять і поважають не тільки в Україні, але й далеко за її межами. З давніх давен про цих пернатих складають різноманітні легенди та повір'я.

Для багатьох народів вони були посланцями богів, інші вважали їх людьми, які тільки на певний час одягаються в пір'я. Але для більшості, лелеки — провісники щастя та добробыту.

Так, на Поліссі проходили у птаха вроожаю, примовляючи: «Бузьку, бузьку, на тобі галіопу, а ти мені дай жита копу, на тобі борону,

а ти мені дай жита сторону, на тобі серпа, дай мені жита снопа». Галіопа — це обрядове печиво у формі птаха, яке випікалося, щоб «пригостити» лелеку. Простили в нього також і вітру за спеки під час жив: «Іванько, Іванько, заши нам трохи вітру, бо не здюжимо жати».

Діти, які хотіли мати сестричку, за порадою старших вибігали за ворота і гукали: «Буську, буську, принеси Маруську!» Дорослі також радили дітям поставити на вікно тарілку з сиром, щоб бузько приніс дитину.

У міфології багатьох народів білий лелека вважався пов'язаним зі стихіями вогню та води. Як відлуння цього дійшли до нас численні повір'я, наприклад, про спалену з помсти хату, а також примилюння. На Поліссі звертаються до лелеки: «Іване, Іване, дай люльку закурити», або «бузьку, викреши вогнє».

В Україні також є багато прикмет про погоду, пов'язаних із білим лелекою. Він

принесить тепло і забирає його назад у вирій. Рано прилетів — буде тепле літо. Лелека починає непокоїтися — на погану погоду. Активно тріщить увечері дзьобом — завтра буде сонячний день. Стоїть на одній нозі — значить треба чекати похолодання. Якщо не відлітає далеко від гнізда, а тримається поблизу, — на негоду. Коли птах похідного дня тримається сухого місця, то й наступний буде сонячним. Перед тим, як здійматися вітер, лелеки довго кружляють біля своїх гнізд.

Ей землеробські прикмети, пов'язані з бузьками. Наприклад: за клекотали лелеки в гнізді — час садити цибулю.

Також наші предки часто намагалися прочитати долю, посилаючись на цих пернатих. Так, вважалося, що коли молода дівчина рано навесні перший раз зустріне пару лелек, то цього року вийде заміж, якщо ж самотнього — ще буде діувати. Коли чорногуз сідав на дах під час ве-

тож, побільше усім людям хороших прикмет, теплої весни та безпечної прибуття лелек на рідну Волинь.

Підготувала
Ольга КОНОНЧУК.
Фото
Богдана ГОНЧАРУКА.

8 спецій, які повинні бути в домі кожної господині

у Луцькій центральній бібліотеці для дітей брати Капронови презентували книгу «Мальована історія незалежності України». На зустріч із письменниками завітали вихованці військового ліцею. Про це розповіла «Волинський правді» директор центральної бібліотеки для дітей Ніна Бочарова.

На початку зустрічі вона ознайомила присутніх з творчим доробком письменників та біографічними моментами їх життя. Відтак Віталій та Дмитро розповіли, як писали книгу та хто її герой. Серед них автор Акту про незалежність Левко Лук'яненко та перший президент новітньої України Леонід Кравчук. До речі, портрети історичних персонажів малював рівненський музикант і художник, фронтмен гурту «От Вінта» Юрій Журавльов.

Вихованці військового ліцею цікавились у письменників, чи не планують вони зняти фільм зі сторінками своїх книг, що полюбляють читати самі і чи читають книги їх рідні, чи буде продовження книги про незалежність України? Зустріч закінчилася автограф-сеансом. А відбулася вона у рамках бібліотечної програми «Літературне відкриття», започаткованої в 2016 р. при підтримці де-

Брати Капронови

партаменту культури Луцької міської ради.

Того ж дня Віталій і Дмитро Капронови у Луцькій бібліотеці-філії №10 презентували нову книгу «Забудь-ріка». У центрі розповіді — три брати, які в роки війни опинилися у трьох непримирених арміях, та їх нащадки, яким потрібно шукати порозуміння вже у наші дні.

Ось як відгукується про «Забудь-річку», яка побачила світ у серії «Читацький світ» видавництва «Нора друкар», член журі «Книга року ВВС» Світлана Пиркало: «Капронови написали «Війну і Мир». Ні, не так: брати Капронови написали «Музей покинутих сектетів». Але і це теж не зовсім так. Брати Капронови написали сагу, яка дивиться на три долі — долі українців у другій світовій війні — і долі тих сьогоднішніх із нас, хто з ними пов'язаний невидимими нитками. І за розмахом книга Капронових справді нагадує чи то Толстого, чи Забужко, чи навіть Марію П'юзо. 541 сторінка драматичних людських долі».

Фаула: «Проє молодих людей завдяки гримасі долі потрапляють на війну під одним іменем — Степан Шагу-

та. Комсомолець воює у дивізії «Галичина», син офіцера УНР — у Червоній армії, а польський жовнір — в УПА. Багато років по тому випадково зустрічаються двоє їхніх нащадків і між ними спалахує кохання. Герої ведуть родинне історичне розслідування трох долі, які переплуталися і стали фактично однією потрійною долею — долею українця у Другій світовій війні. Назва роману походить від старого язичницького символу — Забудь-річки, що розділяє світ живих та світ мертвих. Переїдаючи через неї, душа забуває все, що з нею було

раніше. Саме така Забудь-річка протікає між поколіннями у кожній українській родині».

Письменник Юрко Зелюк зізнається, що зустріч була настільки цікавою, що й не помітив, як збігло півтори години. Увесь цей час брати Капронови тримали у напрузі своїх багаточильних шанувальників.

І вже традиційно, під час автограф-сесії, учани отримали можливість придбати книги з автографами творців новітньої української літератури.

Наш кор.

Ефективний японський метод боротьби з лінню

Вам знайома ситуація, коли лінь з головою забирає в свій полон і нічого не хочеться робити? Коли годуєш себе «завтра», «з понеділка», «з першого числа» і т. д.?

Так-от, японці придумали дуже цікавий метод — принцип 1 хвилини. Методика дуже проста, але надзвичайно дієва.

В кожного з нас є спрavi чи заняття, які ми вкрай не хочемо виконувати. Це може бути зарядка, біг, самоосвіта, робота над чимось, не важливо. Принцип 1 хвилини говорить: «Займайся визначеною справою щодня по одній хвилині». Одна хвилина — це дуже мало і легко себе переборти та

зробити щось, хоча б хвилину.

Звичайно, досягнення результату розтягується у часі, проте, хоч і повільно, а ви все-таки рухаєтесь до мети. Чимось цей метод нагадує наше прислів'я: «Тихіше їдеш — дальше будеш».

Через деякий час, коли 1 хвилина в день вже не

буде здаватись чимось нездійсненим, період збільшується до 5 хвилин, потім до 10 хвилин і так до тих пір, поки це не стане звичкою. Чимось цей метод нагадує наше прислів'я: «Тихіше їдеш — дальше будеш».

На противагу, наведемо вам ще декілька порад психологів.

Будьте ефективними та продуктивними!

Овен.
Цього тижня важливо налагоджувати контакти та будувати взаємини з людьми, навіть якщо ваші погляди на життя не збігаються. Шукайте у всьому позитив!

Телець. Ви на порозі важливих злін. Тож на вас чекає складний та відповідальний тиждень. Ініціативу краще взяти на себе, і доводьте розпочате до кінця.

Близнюки. Особливих досягнень на роботі не передбачається, на вас чекає рутіна, але вона буде добре оплачувана. Вдома проявіть максимум такту і доброти.

Рак. Ваші критичні вислови на чужу адресу можуть спровокувати конфліктну ситуацію, тому стежте за собою. У вихідні вам допоможуть близькі люди.

Лев. Все обов'язково вийде, ви на правильному шляху, але не варто очікувати, що життя стане повною чащею занадто швидко. Неділя – для дому та дітей.

Діва. Будьте обережні з новою інформацією. Ваші досягнення – це добре, але настав час рухатися вперед, до нового й цікавого. Непоганий час для примирення.

Терези. Імовірна зміна вашого постійного кола спілкування. На першому плані описаніться нові люди з іншими поглядами на світ. У суботу імовірні деякі проблеми.

Скорпіон. У будь-якій ситуації розрахуйте на себе. Виділіть час для планування найближчого майбутнього. Сприятливий час для службової та творчої кар'єри.

Стрілець. Буде все добре, особливо, якщо ви дасте собі можливість відпочити. Плавний плин робочих справ дозволить вам піднятися кар'єрними сходами.

Козоріг. Страх за своє майбутнє може наштовхнути на якісь таємні плани. Не варто піддаватися ціму бажанню. У вихідні варто розслабитися і добре виспатися.

Водолій. Роботи буде багато, хоча деякі справи успішно доручите іншим, основну роботу доведеться робити самим. У вихідні порадуєте давні друзі-подруги.

Риби. На роботі й у громадських місцях знайдете самі проблеми. Але у вас уже є досвід, як із цим справлятися. Вихідні краще провести з рідними на свіжому повітрі.

ВІТАННЯ

27 лютого відзначатиме свій ювілей Герез Раїса Іванівна – начальник управління соціального захисту населення Старовижівської райдержадміністрації – високопрофесійний і мудрий керівник, голова районної організації профспілки працівників державних уstan-

нов, чудова жінка, любляча, турботлива мама та бабуся.

У цей пам'ятний день президія Волинської обласної організації профспілки працівників державних установ сердечно вітає Вас, шановна Раїса Іванівна, із ювілем та висловлює найширіше слова вдячності за сумлінну багаторічну працю, активну профспілкову роботу

заради людей, за Ваше шире, добре серце! Зичимо Вам добра, здоров'я, благополуччя, миру, енергії та оптимізму!

З повагою
За дорученням
президії
Голова обласної
організації
профспілки працівни-
ків державних установ
О. М. САБУРОВА.

Ми підготували для вас декілька корисних імбирних масок та засобів для обличчя, які можна приготувати у себе вдома.

Щоб позбутися від прищів і гнійників.

Змішайте терпкий імбир з кількома краплями олії чайного дерева і точкою нанесіть цю суміш на місця запалення. Залиште її на проблемних ділянках, а через півгодини змийте прохолодною водою.

Для інтенсивного омоложення.

Пригответе суміш з рівних частин терпого кореня імбиру, а також дрібно рубаних свіжої м'яти і листя шпинату (можна всі компоненти одночасно подрібнити в блендері). Цю суміш рівномірно розподіліть по поверхні обличчя та шкії. Через двадцять хвилин слід умитися. А для посилення ефекту можна додати в маску мед або яєчний жовток.

Щоб розслабитися і зняти втому.

Змішайте по столовій ложці меду, натурального йогурту і апельсинового

Засоби для обличчя

соку, додайте чайну ложку меленої імбиру. Суміш нанесіть на двадцять хвилин на обличчя, а після процедури просто вмийтесь теплою водою.

Для насичення шкіри вітамінами.

Мелений сухий імбир розбавте гранатовим або журавлинним соком, та змішайте до однорідної маси. Нанесіть маску на півгодини та змийте водою. Для чутливої шкіри.

Змішайте столову ложку терпого імбиру, білок і столову ложку меду. Суміш наноситься на двадцять хвилин і змивається.

Для жирної шкіри.

Пригответе маску з двох чайних ложок терпого свіжого кореня імбиру, двох столових ложок зеленої чаю або ромашкового відвару і столової ложки косметичної білої глини. Нанесіть на двадцять хвилин та змийте.

Ще на небі втомлено моргають зорі,
Як кладеш ти перший світанковий слід,
Несподівано зустрінє тебе в коридорі
Чимсь незвично збуджений сусід.

Привітаєшся, потиснеш тепло руку,
Прочитаєш радість, а чи смуток на душі,
І пригодиться враз твоя наука:
Ти на поміч радо й широ поспішиш.

Першими сусіди множать щастя, ділять біди,
Сіють зерна щирої уваги й доброти,
Бо ж найближчі родичі – завжди сусіди,
На виду в яких постійно я і ти.

І у вільні від всіляких клопотів хвилини
Ми разом, ніхто не звик скучати з нас,
Об'єднавшись в говірку родину,
Обговорюєм новини, коротаєм час.

При нагоді спільні задружують обіди,
І на вчинки для загалу всі ми – як один.
Ми і в помислах єдині, мої сусіди.
Між ніх і недруги без сил вбити клин.

Петро ЮШКОВЕЦЬ,
член НСЖУ, м. Ківерці

Поетичним рядком

Мої сусіди

Тушкована капуста із смаженими кнедлями

Наближається Великий піст і багато господинь уже задумуються, як самачно та корисно нагодувати родину. Тож ми підготували для вас рецепт нескладної та оригінальної пісної страви, яка обов'язково сподобається вам та вашим близьким.

Інгредієнти:
Капуста – 1 качан;
Морква – 1 шт.;
Цибуля – 1 шт.;
Сіль, перець, олія.
Для кнедлів:
Картопля – 1 кг.;
Борошно – 1 ст.;
Яйце – 1-2 шт.;
Перець, сіль

Нашаткуйте капусту, посоліть, добре відіжміть і залишите на 30 хвилин, щоб пустила сік.

Натріть моркву на великий терпі, поріжте кубиками цибулю і підсмажте на олії.

Добавте підсмажені моркву з цибулею до капусти, добре все вимішайте

і положіть в кастрюлю мультиварки. Виберіть режим тушкування на 1 годину.

Для приготування смажених кнедлів необхідно відварити картоплю, пом'якшити, щоб трішки сколола.

Потім додавте борошно, яйце, сіль, перець і замісіть тісто. Воне буде трішки липнити до рук. Тісто розділіть на частини.

Із кожної частини, розкачуючи в борошні на столі, виліпіть ковбаски.

Потім їх сплюсніть руками і поріжте на шматки товщиною 0,5 см, довжиною 3-4 см.

Викладіть порізані кнедлі на розігріту сковорідку і обсмажте з обох боків.

Страву подавайте теплою до столу.

Смакуйте з задоволенням!

ЧАЙНІ КРОСВОРД «СНІЖИНКА»

1-2. Безплотна небесна сутність. 2-3. »Любім один одного, бо від Бога...?« (Ін. 4,7), 3-4. Синонім до слова вогнище. 4-5. 3 арамейського – отець, батько. 5-6. Безкорисне піклування про інших. 6-7. Богоматір в католиців. 7-1. Сяйво навколо тіла людини. 8-9. Один з основних типів зображення Богоматері. 9-10. Син Тераха (біблійна книга «Буття»). 10-11. Приправа куті. 11-12. Місто, з якого розпочалося хрещення Русі. 12-13. Одна з головних християнських чеснот. 13-14. Завдаток, задаток. 14-8. З італійської – один, єдиний.

По горизонталі: 16. Ліричний вірш, що складається з чотирнадцяти рядків. 18. В гебреїв окрік радості – означає спаси. 19. Гора, на якій спинився ковчег Ноя. 21. Один з богів тваринництва, створених Енілем (шумер. міф.).

По вертикалі: 15. Особа, яка дає гарантію в чомусь. 16. «Як сходило...?, до гробу вони прибули» (Мр. 16,2). 17. В давній Греції – одноосібний правитель. 20. Прихильник атеїзму.

Радіальні: 22. Син Пандіона (гр. міф.). 23. Вокально-інструментальний ансамбль. 24.

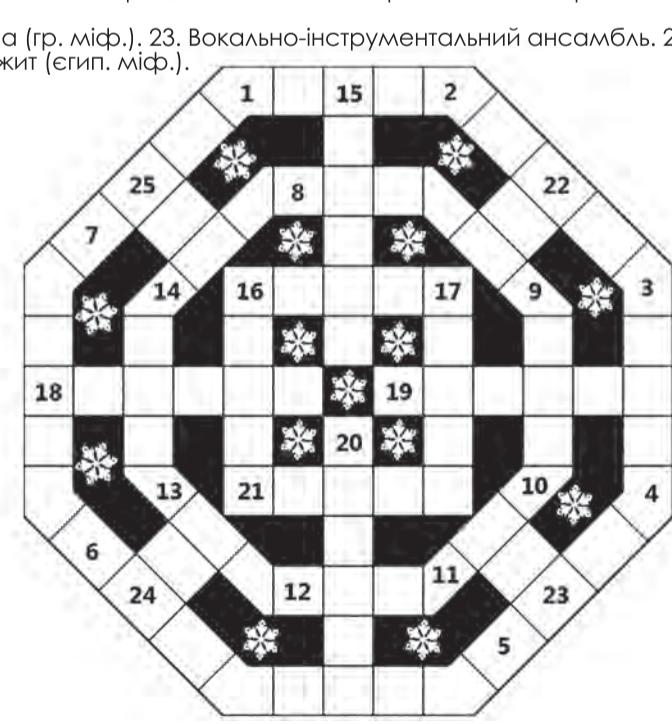
Здатність бачити. 25. Або Уатжит (єгип. міф.).

Відповіді до «Кросворд «Стрітення» за 16 лютого 217 року:

По горизонталі: 1. Балалайка. 6. Етна. 7. Серб. 11. Сак. 13. Бір. 14. Бройлер. 17. Реп. 18. Рос. 19. Антихрист. 22. Мавр. 23. Леся. 24. Артилерія. 27. Зал. 28. Бік. 29. Біквадрат.

По вертикалі: 1. Бас. 2. Лір. 3. Лютий. 4. Йон. 5. «Ася». 6. Екстремізм. 8. Берестянка. 9. Табун. 10. Нарис. 12. Коп. 13. Бор. 15. Ози. 16. Лор. 19. Ара. 20. Халва. 21. Тля. 25. «ПІК». 26. Рур.

Я. РОЙКО.

Журкори четвертих класів

... ЗУСТРІЧІ

Одним із методів роботи бібліотеки Луцького НВК «ЗОШ I-II ст. №24 – технологічний ліцей» є організація творчих зустрічей для школярів із письменниками рідного краю.

Нешодавно на гостину до найактивніших читачів шкільної бібліотеки з числа четвертоокласників завітав член Національних спілок письменників і журналістів України, заступник редактора «Волинської газети» і прес-секретар Волинського ОУЛАМГ Сергій Іоанович. Передав дітям «Лісові бібліотечки» від Волинського ОУЛАМГ, найновіші номери «Волинської газети», також гумористичну книгу свого товариша – нині покійного Костя Волиняки (Феодосія Мандзюка). Сергій Назарович провів два дуже цікавих майстер-класи.

Особливу увагу привернув четвертоокласник Матвій Ткачук, ставлячи найбільше цікавих запитань. Саме його поетичні твори, а також доробок Ліліані Кротюк «Волинська газета» надрукувала 16 лютого ц. р.

Попри технологічне спрямування, ця школа-ліцей вчить дітей оберігати природу, про що свідчать годівнички та шпаківні на шкільному подвір'ї. Їх виготовили і розвісили природолюби школи. Закінчилась зустріч

дружнім спільним фото та зарядом позитивних емоцій.

Таїсія КИРИЧЕНКО.
На фото учнів школи: під час зустрічі – Сергій Іоанович Іоанович та журкори 4 класів.

«Вербний гріх»

... УВАГА!

Старі дерева на Театральному майдані Луцька ростуть якраз навпроти собору. Міне кілька тижнів посту, і настане Вербна неділя.

І, як і до інших православних храмів, до кафедрального Свято-Троїцького собору УПЦ Київського Патріархату потягнуться віряни, щоб освятити вербові глохочки.

Але хтось повинен нагадати рабам Божим, що дорогою до храму не слід обскубувати ледь не до стовбура старі верби?

Світлана КОМА.

На фото автора: верба на Театральному в ці дні; так її трошили торік на Вербну неділю...

... СТОСУЄТЬСЯ КОЖНОГО!

Починається Чотиридцята: для православних віруючих – Великий піст.

У цьому році він починається 27 лютого і триватиме до 15 квітня, передвіщаючи велике і світле свято Великодня, до якого і готовуються тіла і душі православних християн.

Дата початку посту постійно змінюється і залежить від числа православної Пасхи, яку відзначатимемо 16 квітня, причому, разом із іншими християн-

У піст – не до весілля

ськими конфесіями.

Оскільки Великий піст – найсуворіший за весь рік, то встановлені чіткі обмеження не лише в поведінці людей, але й в їхній їжі. В усікому випадку, хто не встиг справити весілля, тому слід зачекати до розговіння.

Наш кор.

На фото Альгардаса КРІСЧЮНАСА (Литва): майбутнім нареченим доведеться зачекати...

ЧИТАЙ – І ВИГРАВАЙ!

Передплата на «Волинську газету» триває. І постійним, і потенційним читачам нагадуємо: надішлете передплатну квитанцію до редакції – візьмите участь у розіграші цінних подарунків.

Традиційно влітку на читачів чекає нова велика лотерея від «ВГ». Редакція активно готується до цього турніру і ЧЕКАЄ ВАШІХ КВИТАНЦІЙ: 43016, м. Луцьк, вул. Лесі Українки, 9 (річні гратимуть двічі). На кону – побутова та садово-городня техніка, чайники, праски, пледи... «Волинська газета» була, є і буде.

Передплатний індекс: 33943

... АНЕКДОТИ

– Синку, не ходи щовечора на дискотеку, огухнеш!
– Спасибі, мама, я вже обідав.

Мати запитує Вовочку:
– Навіщо ти читаєш книгу про виховання дітей?
– Контролью тебе, чи не перегинаєш ти палицю ...

Розгнівана дружина чоловікові:
– Ні, ну п'яний, нехай... А чого спина подряпана, га?!

– Ти не повіріш... ити не міг... орел приніс...

Познайомилися чоловік з жінкою на курорті. У перший день чоловік погладив жінці руку. У другий день – ліктік. У третій, коли чоловік наважився зачепити жінку за плече, вона роздратовано сказала:

– Ви що думаете – я сюди на півроку приїхала?

Суддя підсудному:

– Де ви взяли Mercedes?
– Продав BMW, грошей підкопив і купив.
– Де ви взяли BMW?
– Продав мотоцикл, до-зирав грошей і купив.
– Де ви взяли мотоцикл?
– Продав велосипед, грошей назбирав і купив.
– Де ви взяли велоси-пед?
– А ось за це я вже від-сидів.

... ВІДЗНАЧАЄМО

23 лютого. Свято Антона, Аркадія, Василя, Геннадія, Германа, Григорія, Івана, Луки, Марка, Петра, Прохора, Семена, Яна, Ганни, Валентини, Галини. День захисника Вітчизни.

24 лютого. Свято Всеолода, Гаврила, Георгія, Дмитра, Єгора, Захара. Народився голова Іванівської районної ради Андрій Бадзюн.

25 лютого. Свято Олек-сія, Антона, Євгена, Марії. Народився депутат Волинської облради Вячеслав Рубльов.

26 лютого. Свято Артема, Василя, Володимира, Гаврила, Євгена, Івана, Леонія, Михайла, Мартина, Миколи, Павла, Семе-на, Степана, Тимофія, Яна, Ганни, Орисі, Віри, Зої, Ірини, Світлани, Фотіні.

27 лютого. Свято Георгія, Єгора, Кирила, Костянтина, Михайла, Теодора, Федора.

28 лютого. Свято Олек-сія, Арсенія, Опанаса, Івана, Миколи, Петра, Семе-на, Яна, Єфросинії, Софії. День штурманської служби авіації збройних сил України.

1 березня. Свято Данила, Єремія, Іллі, Макара, Павла, Юліана. Всесвітній день цивільної оборони.

Стамбул-Рівне-Венеція

... БЕЗСТРАШНА

Рівнянка Ната-лія Вольнова, яка чудом уникла куль теро-риста під час кривавої роз-прави над ту-ристами в ту-рецькому ніч-ному клубі під час вечірки з нагоди нового, 2017-го року, знову полетіла за кордон...

Нагадаємо: в ніч із 31 грудня на 1 січня в стамбульському клубі «Reina» громадянин Узбекистану Абдулкадір Машарипов розстріяв із автомата Калашникова 39 людей, а ще 69 – поранив. Убивцю затримала турецька поліція 17 січня ц. р. Раніше він прошов підготовку в Афганістані, вивчив 4 мови, воював на стороні ісламістів в Сирії. До Туреччини разом із дружиною та дітьми перевівся в січні минулого року...

Відомо, що серед тих, хто відпочивав у клубі «Reina» була і молода лу-чанка, але з особистих мотивів вона відмовилася розповідати про подробиці кривавої трагедії і попро-сila не вказувати її прізви-ща...

Наразі ж уціліла Ната-лія Вольнова, представниця однієї з громадських організацій Рівного, в ме-режі повідомила, що транзитом через турецький Стамбул прибула в італійську Венецію. На від-починок, де перше враження про саму Венецію: «Це мужчина з кульками, він неодмінно чекає кохану... Переживає, стискує в руках телефон і чекає ї...».

Наш кор.

На фото з відкритих джерел: Наталія Вольнова і Венеція.

Четвер	П'ятниця	Субота	Неділя	Понеділок	Вівторок	Середа
23 лютого	24 лютого	25 лютого	26 лютого	27 лютого	28 лютого	01 березня
Мін. +4° Макс. +6°	Мін. +5° Макс. +8°	Мін. -2° Макс. +2°	Мін. -2° Макс. +5°	Мін. +3° Макс. +7°	Мін. +1° Макс. +11°	Мін. +2° Макс. +12°